

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 1 Ιουλίου 2000 ημέρα Σάββατο και ώρα 10.10', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της "Βουλής των Εφήβων", υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Θεοχάρη Τσιόκα, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: Αστυφιλία-αποκέντρωση, τοπική αυτοδιοίκηση - σχέδιο "Καποδίστριας", δημοτικά συμβούλια νέων, δημόσια διοίκηση, ισότητα των φίλων, τύπος και μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημόσια ασφάλεια-αστυνομία, αλλοδαποί, σφροονιστικά ιδρύματα, δικαιοσύνη-θανατική ποινή, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία-αναξιοκρατία, πολιτική (πολιτικοί-κόμματα-εκλογές), βουλευτές-υπουργεία-κόμματα, η Βουλή των Εφήβων, ανθρώπινα δικαιώματα, δημοκρατία της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων" Ε' Σύνοδος 1999 - 2000.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της "Βουλής των Εφήβων" συμμετείχαν οι εξής "Εφηβοί Βουλευτές":

Αγαλιανός Γεώργιος (Νομός Ηλείας), Βλαχάκη Χαρούλα (Νομός Ηρακλείου), Γεροστεργιούδης Θεόδωρος (Α' Θεσσαλονίκης), Γεωργίου Μαρία (Νομός Πέλλας), Γυφτάκη Χριστίνα (Νομός Κοζάνης), Δημητρίου Μιχαήλ (Α' Θεσσαλονίκης), Διαμαντάκου Ιωάννα (Νομός Αρκαδίας), Διομήδη Καλλιόπη (Νομός Κυκλάδων), Ζαχαράκης Μέλπας (Α' Αθήνας), Ζιλογερμανός Λουκάς (Α' Θεσσαλονίκης), Ηλιάκη Ελένη (Νομός Ρεθύμνης), Θεοδώρου Νικόλαος (Νομός Μεσσηνίας), Καραγιάννη Βασιλική (Νομός Κοζάνης), Καρακάνη Μαρία (Νομός Βοιωτίας), Κλεισαρχάκης Ιωάννης (Β' Θεσσαλονίκης), Κόλλια Δήμητρα (Νομός Ευβοίας), Κοροβέσης Λουκιανός (Β' Αθήνας), Κοτσαμάνογλου Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Κουγιουμτζίδου Σάρα (Επικρατείας), Κουτάντε Ευαγγελία (Α' Πειραιά), Κουφού Αγγελική (Νομός Άρτας), Κωσταρέλη Βασιλική (Β' Θεσσαλονίκης), Λαμπρακάκη Κωνσταντίνα (Γερμανία), Μανωλάκη Χριστίνα (Νομός Κορινθίας), Μαυρομμάτη Σωτηρία

(Επικρατείας), Μελετάκη Φωτεινή (Νομός Ηρακλείου), Μελισσάρη Ιωάννα-Αικατερίνη (Νομός Χανίων), Μητρούλας Κωνσταντίνος (Νομός Ημαθίας), Μητσιοπούλου Δήμητρα (Νομός Κορινθίας), Μιχαήλ Αθηνά (Αμμόχωστος-Κύπρος), Μουρατίδου Ελένη (Β' Θεσσαλονίκης), Μουρίκης Φώτιος (Β' Αθήνας), Μπαλατά Ηλέκτρα (Α' Αθήνας), Μπεκυρά Γεωργία (Α' Αθήνας), Μπεσίνας Κωνσταντίνος (Νομός Ημαθίας), Μπούσια Μαρία (Νομός Πιερίας), Νάκος Κωνσταντίνος (Α' Αθήνας), Οικονόμου Αλέξανδρος (Νομός Κυκλάδων), Οφίδου Κωνσταντίνα (Νομός Πέλλας), Παναγιωτοπούλου Δέσποινα (Νομός Ξάνθης), Παπαγεωργίου Κυριακή (Υπόλοιπο Αττικής), Παπαστεριανού Πηνελόπη (Νομός Χαλκιδικής), Πετροκόστα Αμιλία (Λευκωσία-Κύπρος), Πίτρος Γεώργιος (Πάφος-Κύπρος), Πολυζωΐδου Βαϊανή (Α' Θεσσαλονίκης), Ρωμαίου Ιωάννα (Νομός Φθιώτιδας), Σβάρνα Κωνσταντίνα (Α' Θεσσαλονίκης), Σούλιος Δημήτριος (Β' Πειραιά), Σπυρίδης Κωνσταντίνος (Β' Αθήνας), Σπυρλιάδου Σοφία (Νομός Κιλκίς), Σωτηρίου Ελένη (Αμμόχωστος-Κύπρος), Ταγκαλίδου Δέσποινα (Γερμανία), Τζουάνη Ηλιάνα (Β' Πειραιά), Τσιούμα Αικατερίνη (Νομός Τρικάλων), Τσίγλη Μαριάννα (Α' Πειραιά), Φράγκου Διαμάντω (Η.Π.Α.), Χαλόφτη Ελευθερία (Υπόλοιπο Αττικής), Χάρθελλ Κότε Ρομπέρτα (Καναδάς).

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλω να σας καλωσορίσω όλους στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και να ευχηθώ σε όλους καλές εργασίες και πλούσιο προβληματισμό. Είμαι Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης και ονομάζομαι Θεοχάρης Τσιόκας.

Είναι η Ε' Σύνοδος της "Βουλής των Εφήβων", δηλαδή, ο θεσμός ξεκίνησε πριν από 5 χρόνια, με πρωτοβουλία του σημερινού Προέδρου της Βουλής κ. Αποστόλου Κακλαμάνη. Η "Βουλή των Εφήβων" μετεξελίχθηκε σε πολύτιμο θεσμό, όλα αυτά τα χρόνια, διότι σηματοδοτεί τη συνέχεια της ελληνικής κοινωνίας και την ενασχόλησή της με τα κοινά. Ο θεσμός αυτός προετοιμάζει έναν προσανατολισμό που πρέπει να έχουμε κατά τις επόμενες φάσεις της ζωής μας. Οι προτά-

σεις σας και ο προβληματισμός σας επηρεάζουν και τις δικές μας σκέψεις και προβληματισμούς.

Βρίσκεσθε στο ναό της Δημοκρατίας και φιλοξενείσθε στα έδρανα της Βουλής των Ελλήνων, που όπως ξέρετε, ασχολείται με το νομοθετικό έργο. Η Βουλή των Ελλήνων, επίσης, ελέγχει την Κυβέρνηση και τους διάφορους θεσμούς της εξουσίας, εκλέγει όταν χρειάζεται αντιπροσώπους - π.χ. τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας - σε εξαιρετικές δε περιπτώσεις, ασχολείται και με το δικαστικό έργο. Πάνω από όλα όμως, η ελληνική κοινωνία, διά των αντιπροσώπων της, συζητά για όλα τα θέματα, επίκαιρα, θεσμικά και κοινωνικά. Γίνεται αναφορά και αντιπαράθεση απόψεων και τελικά σύνθεση αυτών.

Η συζήτηση στη Βουλή των Ελλήνων γίνεται πάντα οργανωμένα, βάσει του Κανονισμού και το ίδιο θα ισχύσει και για τη “Βουλή των Εφήβων”.

Θα ήθελα να χαιρετίσω και τον Πρόεδρο του Εκπαιδευτικού Προγράμματος της “Βουλής των Εφήβων” κ. Αντώνη Σαμαράκη, ο οποίος βρίσκεται κοντά μας.

Η Δήμητρα Κόλλια από το Νομό Ευβοίας έχει οριστεί Εισηγήτρια της ενότητας της Σύνθεσης Κειμένων που αφορούν την Επιτροπή μας και στην οποία δίδω το λόγο.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο κ. Αντώνης Σαμαράκης, Πρόεδρος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση).

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΛΛΙΑ (Νομός Ευβοίας) - Εισηγήτρια: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ κ. Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι, ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης των Εφήβων Βουλευτών, σας απευθύνω τους πιο θερμούς χαιρετισμούς μου. Είναι πραγματικά μεγάλη η τιμή για μένα να λαμβάνω το λόγο σε ένα τέτοιο χώρο και να μιλάω για ζητήματα μεγάλης σημασίας, για ζητήματα που απασχολούν τόσο φίλους και συμμαθητές στο στενό πλαίσιο της πόλης μου, της όμορφης Καρύστου, όσο και τους εφήβους όλης της Ελλάδας, του Απόδημου Ελληνισμού, του κόσμου ολόκληρου.

Τα θέματα που υπάγονται στην Επιτροπή και απασχόλησαν περισσότερο τους μαθητές είναι τα εξής: Αστυφιλία και αποκέντρωση, Τύπος και ΜΜΕ, πολιτική. Λιγότεροι ασχολήθηκαν με τους αλλοδαπούς, τα σωφρονιστικά ιδρύματα, τη δικαιοσύνη, τα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και την ισότητα των δύο φύλων. Τέλος, κάποιοι μαθητές ενδιαφέρθηκαν για τη δημόσια διοίκηση, τη δημόσια ασφάλεια, την αξιοκρατία και την κοινωνική ανισότητα. Ας μη μακρηγορούμε, όμως, άλλο. Εξάλλου, πολλές οι ανησυχίες μας, μα ακόμη μεγαλύτερη η δίψα μας για λύση των επίμαχων προβλημάτων.

Η αστυφιλία αποτελεί σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Οι δύσκολες συνθήκες ζωής στην ύπαιθρο, η έλλειψη θέσεων εργασίας, ο διοικητικός συγκεντρωτισμός είναι κάποια από τα αίτια αυτού του προβλήματος, που

καθημερινά ταλαιπωρεί χιλιάδες ανθρώπους.

Η κατάσταση της παιδείας στην επαρχία με την έλλειψη κατάλληλων κτιρίων, εκπαιδευτικού προσωπικού και καταρτισμένων τεχνικών επαγγελματικών κτηρίων, είναι απελπιστική.

Ας μην αναφερθούμε στην ανεπαρκή έως ανύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Σήμερα, που οι Αμερικάνοι ανοίγουν το λεγόμενο “βιβλίο της ζωής”, αναφέρομαι βέβαια στις τελευταίες ανακαλύψεις που αφορούν το DNA, ο Έλληνας επαρχιώτης κινδυνεύει να πεθάνει από μία απλή σκωληκοειδίτιδα.

Και ποιο το αποτέλεσμα της αστυφιλίας; Το χάος που καθημερινά αντικρύζουμε στις απρόσωπες μεγαλουπόλεις. Κανείς δεν αμφισβητεί τον αποτελεσματικό ρόλο της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου. Σε κάθε πτυχή της ζωής μας επηρεάζουν. Τα ΜΜΕ μορφώνουν, ενημερώνουν, ψυχαγωγούν, διαπαιδαγωγούν, προβάλλουν και αποκαλύπτουν σφάλματα και σκάνδαλα, κρίνουν και ελέγχουν την εξουσία. Εξάλλου, η ελευθερία της έκφρασης είναι προϋπόθεση της δημοκρατίας. Ας μην τα βλέπουμε, όμως, όλα τόσο επιφανειακά και απερίσκεπτα. Δεν πρέπει να παραγκωνίσουμε την άσχημη πλευρά τους. Τα ΜΜΕ πολλές φορές γίνονται όπλο στα χέρια των ισχυρών του χρήματος, καθώς και των κυβερνητικών σε ορισμένες περιπτώσεις, οι οποίοι ποδοπατώντας και κονιορτοποιώντας την ανθρώπινη προσωπικότητα, παραπληροφορούν, προπαγανδίζουν, συκοφαντούν πρόσωπα, πράγματα και καταστάσεις. Με μοναδικό κίνητρο την υψηλή τηλεθέαση κατευθύνουν την πληροφόρηση και προωθούν την εγκληματικότητα, ενώ ταυτόχρονα κακοποιούν την ελληνική γλώσσα. Παράλληλα, προβάλλουν αρνητικά πρότυπα, δημιουργούν μία γενιά δίχως ηθικές αρχές και την αποκοιμίζουν πνευματικά. Πρόκειται για μία “τεχνική ύπνου” με ανοικτά μάτια. Λειτουργούν σαν ένα είδος μαλακού ναρκωτικού, που όλοι θέλουν να το αποφύγουν και όλοι το κυνηγούν για να μην τους λείψει.

Ήρθε, όμως, η ώρα της αποτοξίνωσης. Η κριτική σκέψη και ο σεβασμός της ανθρώπινης προσωπικότητας είναι η μόνη λύση. Οι κύριοι που καταλαμβάναν και καταλαμβάνουν τα έδρανα της Βουλής, ίσως να καθυστερήθηκαν σκεπτόμενοι πως πέρασαν απαρατήρητοι. Δε θα τους αφήσουμε, όμως, παραπονεμένους. Μας θυμούνται κάθε τετραετία. Κάθε τέσσερα χρόνια μας επισκέπτονται και μας αγκαλιάζουν τρυφερά. Οι πολιτικοί, σε όποια παράταξη και αν ανήκουν, αδιαφορούν πλήρως για τα προβλήματα των πολιτών. Ενδιαφέρονται μόνο για το προσωπικό και κομματικό συμφέρον τους. Δεν κάνουν καν διάλογο με το λαό, φαλκιδεύοντας έτσι την έννοια της Δημοκρατίας. Λείπουν οι ηγέτες με ακεραιότητα, ήθος, προσωπικότητα, εντιμότητα. Μας οδηγούν άτομα δίχως όραμα και αξίες. Μας οδηγούν στο άγνωστο με

βάρκα την ελπίδα. Την ελπίδα, που μας πλασάρουν την παραμονή των εκλογών, για να υφαρπάξουν την ψήφο μας. Όσο δε για την Αντιπολίτευση. Η έκφραση “λασπολογία μέχρι ελεύους” πιστεύω ότι αρμόζει απόλυτα. Οφείλουν, όμως, οι κύριοι αυτοί να παραμερίσουν ανόητες διαμάχες και συμφέροντα και να πορευθούν σαν ένα σώμα, σαν μία ψυχή, για να λειτουργήσει το κοινωνικό κράτος, το οποίο ονειρεύεται κάθε πολίτης σε αυτήν τη χώρα.

Τα προβλήματα που προαναφέρθηκαν δεν αποτελούν, παρά ένα μικρό δείγμα των προβλημάτων που απασχόλησαν τους Έφηβους Βουλευτές. Εμείς, όμως, δεν θα υιοθετήσουμε τη μοιρολατρική και παθητική στάση των δήθεν ωρίμων. Η ιλαρότητα κάθε άλλο παρά ταιριάζει, τους Έφηβους Βουλευτές.

Όλοι μας λοιπόν, σαν ένα σώμα, σαν μία ψυχή, ας αγωνιστούμε για να ανατρέψουμε, την τωρινή πικρή πραγματικότητα, ας αγωνιστούμε για ένα καλύτερο σήμερα, για να πετύχουμε ένα άριστο αύριο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Φώτιος Μουρίκης.

ΦΩΤΙΟΣ ΜΟΥΡΙΚΗΣ (Β΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Σαμαράκη, κύριοι συνάδελφοι, σας χαιρετώ. Εκπροσωπώ το Β΄ Λύκειο Πετρούπολης και μία μεγάλη μερίδα εφήβων. Ζω στην Ελλάδα, μια χώρα με διαστάσεις κουκίδας πάνω στον παγκόσμιο χάρτη, αλλά τόσο ένδοξη γιατί κατάφερε να σημαδέψει την παγκόσμια ιστορία. Είμαι, πραγματικά, περήφανος γι’ αυτό. Αλλά δεν είναι μόνο το παρελθόν που με γεμίζει περηφάνεια, είναι και το παρόν και το μέλλον μας, το οποίο αναμφισβήτητα προμηνύεται λαμπρό.

Παρ’ όλα αυτά, η πραγματικότητα που βιώνω καθημερινά στον κοινωνικό μου περίγυρο με πληγώνει. Κλείνω τα μάτια και ονειρεύομαι. Οραματίζομαι το αύριο, ανοίγω τα μάτια μου και τα όνειρά μου γκρεμίζονται. Οδηγούνται στο απόσπασμα και αναρωτιέμαι. Αυτό το αύριο, πάνω σε τι θεμέλια θα κτιστεί όταν λείπει η ανθρώπινη δικαιοσύνη; Γιατί μπορεί οι οικονομικοί πόροι να υπάρχουν, αλλά λείπει το απαραίτητο, αυτό που χτίζει κοινωνίες ανθρώπων, οι οποίες, πιστέψτε με, είναι οι πιο προηγμένες. Αυτό λοιπόν, που λείπει, είναι αυτό που είχε πει ο Αλμπέρτ Καμύ, η αγάπη για τον άνθρωπο, που χωρίς αυτή ο κόσμος θα ήταν μία απέραντη μοναξιά. Και τώρα βλέπω παιδιά, αδύναμες ψυχούλες, ανήμπορες να αντέξουν το κρύο που μαστιγώνει το γυμνό τους κορμί, να πασχίζουν να πουλήσουν μικροπράγματα, προκειμένου να εξασφαλίσουν καταφύγιο για τη νύχτα. Τα “τυχερά” θα καταφέρουν να αμειφθούν με ένα ξεροκόμματο. Τα άλλα, όμως, τα άτυχα θα συνεχίσουν να πουλάνε και αυτή τη φορά, όχι μόνο μικροπράγματα, αλλά θα βάλουν σε πλειστηριασμό τα κορμιά τους. Αλήθεια, έχετε προσέξει ποτέ πόσο ανέκφραστα είναι τα μάτια τους; Τι συναισθήματα μπορεί να έχουν, όταν τους έχουν απομυζήσει κάθε ίχνος αθωότητας;

Και αργότερα, στο μέλλον, αν σήμερα τα λέμε “τα παιδιά των φαναριών”, πώς θα τα ονομάζουμε όταν μεγαλώσουν, εγκληματίες, ιερόδουλες;

Επίσης, βλέπω ανήμπορους ηλικιωμένους, να κουβαλούν στην πλάτη τους χρόνια δυστυχίας και ταλαιπωρίας και να αναζητούν ένα παγκάκι για να ξεκουράσουν τις κουρασμένες και αδικημένες τους ψυχές. Κάποιοι από αυτούς, όντας νέοι σαν και εμάς, ονειρεύτηκαν το δικό τους μέλλον, αγωνίστηκαν γι’ αυτό και δούλεψαν. Οι κακοτυχίες, όμως, της ζωής τους στέρησαν και τις στοιχειώδεις ανέσεις. Και τώρα ποιο το ευχαριστώ; Τώρα που είναι ανήμποροι να προσφέρουν, η κοινωνία τους εγκατάλειψε έρμαιους στην τύχη τους; Αυτοί οι “γενναιόδωροι” που τους χορηγούν τις συντάξεις και παίζουν με 10 χιλιάδες πάνω - κάτω στις προεκλογικές εκστρατείες, έχουν αντιληφθεί αν καλύπτουν τις ανάγκες τους;

Επίσης, βλέπω ανάπηρους και ανθρώπους με ειδικές ανάγκες να υποφέρουν, φυλακισμένους σε ιδρύματα, εγκλωβισμένους στα όνειρά τους να αναρωτιούνται, τελικά η δικαιοσύνη που υπάγεται, στο Θεό που δεν τους έκανε αρτιμελείς ή στην Πολιτεία - κοινωνία που δε μεριμνά γι’ αυτούς;

Αλήθεια, χθες, γιατί στην υποδοχή αναφέρθηκε ότι και φέτος συμμετέχουν παιδιά με ειδικές ανάγκες, που για μένα δεν είναι παρά μόνο παιδιά με ειδικές ικανότητες. Δηλαδή κατόρθωμα είναι ότι έχουν και αυτά τα παιδιά την ευκαιρία να συμμετέχουν κάπου; Και αν σήμερα οι πύλες της Βουλής είναι ορθάνοιχτες γι’ αυτούς, αναρωτηθήκατε ποτέ πως αργότερα θα κλείσουν; Τέλος βλέπω παιδιά χαμένα στη δική τους πραγματικότητα. Μια απαιτητή πραγματικότητα με διαβατήριο τις ναρκωτικές ουσίες και τελικό προορισμό το θάνατο, και αναρωτιέμαι γιατί; Ένας νέος 16 ετών δεν έχει οράματα; Τί καταστάσεις βιώνει που τόσο τον απαγοιτεύουν, ώστε να καταφεύγει σε αυτές; Γιατί πια το σχολείο δεν του προσφέρει οράματα; Ή μήπως και το σχολείο μέσα σ’ αυτή την αναγκαιότητα και το άγχος να εφαρμόσει νέα συστήματα και νέα προγράμματα δεν έχει πια το χρόνο;

Ύστερα αναρωτιέμαι, τελικά τι είναι καλύτερο, να κλείνω τα μάτια μου και να ονειροπολώ προσπαθώντας να πείσω τον εαυτό μου ότι η χώρα μας προοδεύει; Να κάθομαι απλώς θεατής αυτής της πραγματικότητας και να αφήνω την πραγματικότητα να με προσπερνά χωρίς να με αγγίζει; Αλλά ύστερα θα μου υπενθυμίσετε κάτι. Κάτι που κανείς δε θα μπορέσει ούτε να μου αφαιρέσει ούτε να με ελέγξει για το ότι είμαι απλά νέος και σαν νέος έχω τη δύναμη να αλλάξω, να απαιτήσω την αλλαγή. Εξάλλου αυτά τα προβλήματα που ανέφερα δεν είναι για τον άνθρωπο γόρδιος δεσμός. Τι προγράμματα και τι μέσα υπάρχουν για την προστασία αυτής της μερίδας ανθρώπων; Γιατί όμως δεν λύνονται; Γιατί κάθε φορά να αποτελούν θέμα συζήτησης στρογγυλής τραπέζης για τους ρομαντικούς; Πρέπει να λυθούν αυτά τα προβλήμα-

τα και εμείς οι έφηβοι βουλευτές όχι απλά να τα επισημαίνουμε αυτές τις τέσσερις ημέρες. Γιατί την άλλη βδομάδα θα χάσουμε το αξίωμα του έφηβου βουλευτή, θα μας μείνει μόνο το «αξίωμα» του έφηβου. Έχοντας αυτό σαν όπλο, ταυτόχρονα και σαν ασπίδα, θα αντισταθούμε και θα πολεμήσουμε. Αν σήμερα επισημαίνουμε και προτείνουμε, αύριο θα απαιτήσουμε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Κλεισαρχάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΛΕΙΣΑΡΧΑΚΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Σαμαράκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έρχομαι από τη “νύφη του Θερμαϊκού” στη “νύφη του Αργοσαρωνικού”. Από το βυζαντικό μεγαλείο στην αρχαιοελληνική κλασική μεγαλοπρέπεια. Το ζήτημα που με απασχολεί καθημερινά ως έφηβο, αλλά και ως μελλοντικό πολίτη είναι η δημόσια ασφάλεια. Το δύσκολο αυτό έργο που εξασφαλίζει την κοινωνική γαλήνη και ηρεμία, αναγκαία για την ύπαρξη ενός υγιούς και αναπτυσσόμενου κράτους, έχει αναλάβει η Ελληνική Αστυνομία. Καθημερινά, όμως, η Αστυνομία μπαίνει στο στόχαστρο της κοινής γνώμης. Κατηγορείται ως ένα σώμα που παραπαίει, ενώ τα στελέχη της συχνά αυτομολούν στα στρατόπεδα της εγκληματικότητας. Τα κρούσματα των αργυρώνητων στελεχών αυξάνονται ραγδαία, δίδοντας έρεισμα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης να πετάζουν την πέτρα του αναθέματος και να εκτοξεύσουν αβασάνιστη κριτική στην Ελληνική Αστυνομία.

Κατά τη γνώμη μου το πρόβλημα εστιάζεται στο γεγονός ότι ο αστυνομικός είναι το θύμα της κοινής γνώμης, ανάμεσα στην κρατολατρία και στην κρατοφοβία. Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα: Ο αστυνομικός είναι φίλος ή εχθρός; Η αστυνομία συμβάλλει στην καταστολή του εγκλήματος ή την υποθάλει; Δε θέλουμε να προπηλακίσουμε, αλλά να αναλογιστούμε αν όλοι μας έχουμε συμβάλλει στην πάταξη του εγκλήματος. Άλλωστε δε δημιούργησε η Ελληνική Αστυνομία, αλλά όλοι εμείς τις προϋποθέσεις, που υποβοηθούν την πορνεία, το έγκλημα, τα ναρκωτικά, να ανθούν σε μεγάλη κλίμακα.

Στο λυκαυγές, λοιπόν, του 21ου αιώνα η προκατάληψη έχει φωλιάσει στις ψυχές όλων μας, γκρεμίζοντας το οικοδόμημα της εμπιστοσύνης προς το πρόσωπο της Ελληνικής Αστυνομίας. Ο στιγματισμός, οι προκαταλήψεις, το φόρτωμα στην “καμπούρα” της αστυνομίας δεν εξυπηρετούν πουθενά. Μηπως έτσι νομίζουμε ότι θα εξιλεωθούμε από τη συλλογική μας ενοχή; Όλοι μας ευθυνόμαστε για την εγκληματικότητα. Όλοι πρέπει να συμβάλλουμε στην πάταξη του εγκλήματος, όλοι πρέπει να στηρίζουμε την Ελληνική Αστυνομία που καθημερινά το φρόνημά της τραυματίζεται από την επίθεση των μέσων ενημέρωσης.

Εγώ προτείνω, λοιπόν, να ξεριζώσουμε όλοι μαζί τα αγκάθια της διαφθοράς που πληγώνουν την τιμή της Ελληνικής Αστυνομίας και να προσφέρουμε αληθινή

ψυχική και ηθική υποστήριξη στον Έλληνα αστυνομικό που θα μετουσιωθεί σε όπλο καταστολής της εγκληματικότητας. Γι' αυτό το κράτος πρέπει να έρθει αρωγός, ώστε να αυξηθούν οι μισθοί, να βελτιωθεί ο εξοπλισμός της αστυνομίας, η εκπαίδευση η οποία πρέπει να προσαρμόζεται στα δεδομένα της σύγχρονης εγκληματικότητας. Ακόμη ο διορισμός των υψηλόβαθμων στελεχών πρέπει να πάψει να γίνεται από την πολιτική ηγεσία. Να ενισχυθεί η συνεργασία της Ελληνικής Αστυνομίας με τα αντίστοιχα Σώματα των άλλων χωρών. Τέλος, να ενισχυθεί ο θεσμός του σώματος των αδιάφθορων που θα συμβάλλει στην πάταξη της εγκληματικότητας μέσα στα πλαίσια της Ελληνικής Αστυνομίας.

Όλοι μαζί πρέπει να αγωνιστούμε για την Ελλάδα της ελευθερίας και της ασφάλειας, ώστε να καταστεί η χώρα μας όαση της κοινωνικής γαλήνης στα ταραγμένα Βαλκάνια και στην κουρασμένη Ευρώπη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λουκιανός Κοροβέσης.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ (Β' Αθηνών): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, αγαπητές κύριε Σαμαράκη. Το θέμα για το οποίο θα ήθελα να μιλήσω είναι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ειδικότερα η τηλεόραση. Αναλύοντας ετυμολογικά τη λέξη καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είναι δίοδοι μεσα από τις οποίες ενημερώνονται μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες ή τουλάχιστον κάτι τέτοιο ήταν στην αρχή, γιατί μετά την ιδιωτικοποίηση της τηλεόρασης, στις αρχές του 1990 η ψυχαγωγία έχει αντικαστήσει περισσότερο την ενημέρωση και έτσι οι τηλεθεατές και η κοινή γνώμη άγονται και φέρονται ανάλογα με τα συμφέροντα του εκάστοτε καναλάρχη. Τα κανάλια κυνηγώντας τα μεγάλα νούμερα ακροαματικότητας προβάλλουν μονίμως τις κακές ειδήσεις, που είναι διανθισμένες με τα υπόλοιπα θέματα, τα οποία κακώς αποκαλούνται ειδήσεις και έχουν καταφέρει να γαμίζουν καθημερινά μιάμιση ώρα με ειδήσεις.

Το τρίπτυχο σεξ - βία - εγκληματικότητα κάνει την παρουσία του όλο και πιο συχνή και η κοινή γνώμη άγεται και φέρεται σύμφωνα με τα συμφέροντα. Τα ΜΜΕ και ιδιαίτερα η τηλεόραση έχει καταλήξει σε χειριστήριο των μαζών από αυτούς που κινούν τα νήματα. Οι καλές ειδήσεις θάβονται. Οι μη ειδήσεις ξεεξουμίζονται μέχρι να προκύψει κάτι καινούργιο και η τηλεόραση γίνεται νούμερο ένα επιρροή όλων των ηλικιών και έχει αντικαταστήσει σε μεγάλο βαθμό παραδοσιακούς τρόπους διαπαιδαγώγησης και εξευγενισμού της ψυχής, όπως η εκκλησία, η οικογένεια και το σχολείο. Φυσικά και σ' αυτά τα θέματα επικρατεί διχογνωμία μιας και υπάρχουν και οι υπέρμαχοι της τηλεόρασης και μη θέλοντας να βαυκαλιστώ θα έλεγα ότι σε πείσμα της επικρατέστερης άποψης υπάρχουν ακόμη και ιδεολόγοι δημοσιογράφοι που τιμούν το επάγγελμα και η δουλειά τους μπορεί

να αναγνωριστεί, κυρίως μέσω των εφημερίδων, όπου δεν υπάρχει εικόνα για να εξαπατά τους τηλεθεατές.

Πιστεύω ότι τελικά πρέπει να γίνει μια εξυγίανση στον τομέα αυτό με τη συμμετοχή όλων μας, δημοσιογράφων και θεατών. Και δεν πρέπει να κατηγορούνται μόνο οι δημοσιογράφοι, οι οποίοι και οι ίδιοι δέχονται πιέσεις, έτσι ώστε τα ΜΜΕ να εξυπηρετούν τους σκοπούς που τους προσδίδει το όνομά τους και όχι άλλου είδους ύποπτες σκοπιμότητες.

Θα πρότεινα, λοιπόν, ένα μισάωρο την ημέρα, γιατί δε μπορούμε να απαιτήσουμε παραπάνω, όλα τα κανάλια να υιοθετούσαν ένα πρόγραμμα, το οποίο να έδιδε καλές ειδήσεις, έτσι ώστε να μπορούσαν να μορφωθούν μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες με τα καλά στοιχεία της κοινωνίας και όχι τόσο με τα αρνητικά.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αιμιλία Πετροκόωστα.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΠΕΤΡΟΚΩΣΤΑ (Λευκωσία - Κύπρος): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, προτού αναφερθώ σε οτιδήποτε άλλο θα ήθελα να αναφέρω τη συγκίνηση που νιώθω αυτή τη στιγμή για το λόγο ότι βρίσκομαι στη Βουλή των Ελλήνων από την Κύπρο, που ναι μεν είναι μακριά, αλλά όπως αποδείχθηκε η καρδιά της χτυπά στην Ελλάδα.

Το θέμα για το οποίο θα ήθελα να ασχοληθώ είναι ο Τύπος και τα ΜΜΕ που ως τετάρτη εξουσία διαδραματίζει σημαντικότατο ρόλο στην κοινωνία, αφού συμβάλλει σημαντικά στην εκπαίδευση, στην ψυχαγωγία και στην ενημέρωση του κοινού. Ο ρόλος αυτός είναι ιδιαίτερα σημαντικός, όσον αφορά την ιδιαίτερή μου πατρίδα την Κύπρο, αφού η προβολή του κυπριακού προβλήματος στο εξωτερικό είναι ιδιαίτερα σημαντική για την επίλυση του διαιωνιζόμενου προβλήματος της μοιρασμένης Κύπρου. Δυστυχώς, όμως, για την επίτευξη όλων των προαναφερθέντων στόχων χρησιμοποιούνται από τον Τύπο και τα ΜΜΕ αθέμιτοι τρόποι προσέγγισης.

Ιδιαίτερη αναφορά θα ήθελα να κάνω στον “κίτρινο τύπο”, ο οποίος διαστρεβλώνει την πραγματικότητα και εξυπηρετεί την σκανδαλοθηρία, άλλοτε εξυπηρετώντας κομματικά συμφέροντα και άλλοτε συκοφαντώντας θεσμούς και πρόσωπα, χάριν συμφερόντων. Μια άλλη αρνητική πτυχή του Τύπου και των ΜΜΕ είναι το γεγονός ότι αρκετές φορές προβάλλουν χωρίς σκεπτικισμό την εγκληματικότητα και τη βία, γεγονός που έχει αρνητικές επιπτώσεις στη ψυχολογία των νέων μας με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται έξαρση της βίας και της εγκληματικότητας στις μέρες μας.

Για όλους αυτούς τους λόγους θα πρέπει να γίνουν προσπάθειες για τον έλεγχο των ΜΜΕ και του Τύπου, όχι με στόχο τη φίμωσή τους, αλλά για προστασία του κοινού. Μία τέτοια προσπάθεια έχει γίνει στην Κύπρο με την ψήφιση της σχετικής νομοθεσίας για τη δημιουργία της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης. Αν και η λειτουργία της πρόσφατα έχει αρχίσει, ελπίζουμε ότι θα οδηγήσει στα

επιθυμητά αποτελέσματα για να υπάρχει επιτέλους πιο υγιής ενημέρωση του κοινού. Σας ευχαριστώ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Μητρούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΥΛΑΣ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, προέρχομαι από το νομό Ημαθίας και εκπροσωπώ το 4ο Ενιαίο Λύκειο Βέροιας. Το θέμα που θα θίξω έχει σχέση με την πάντα επίκαιρη έννοια του ενεργού πολίτη. Σε μία εποχή έντονης ρευστότητας στην παγκόσμια οικονομία και με δεδομένες τις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης, είναι πλέον πολύ διαδεδομένο να συναντά κανείς πλήθος αξιόλογων αναλύσεων σχετικά με το μέλλον των κοινωνιών μας και τη χάραξη στρατηγικής εντός ενός τέτοιου περιβάλλοντος αβεβαιότητας. Σ’ αυτές τις αναλύσεις συναντάται κατά μεγάλη πλειοψηφία μία τάση οριοθέτησης του κοινωνικού χώρου μεταξύ δύο πόλων: του κράτους και των επιχειρήσεων.

Αυτή η τακτική, όμως, είναι λανθασμένη και θα πρέπει να υπάρχει και ένας τρίτος πόλος, που είναι οι πολίτες. Η επερχόμενη δύναμη ενός τρίτου τομέα με κύριο ρόλο τις πρωτοβουλίες των πολιτών, έρχεται να συμπληρώσει το ρόλο της πολιτείας και των οικονομικών φορέων και Οργανισμών σε ένα πολύ πλούσιο σε ενεργητικό πεδίο. Οι ενδεχόμενοι τομείς κοινωνικών παρεμβάσεων, θα μπορούσαν να χωριστούν σε τρεις βασικές κατηγορίες. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν οι λειτουργίες που σχετίζονται με την υποβοήθηση του ρόλου του έργου του κράτους. Σκοπός τέτοιων πρωτοβουλιών, δεν είναι, όμως, να αντικαταστήσει τη σημαντικότητα των κρατικών λειτουργιών, αλλά να αποδείξει ότι οι πολίτες μπορούν να σταθούν αρωγοί στην πορεία αναβάθμισης της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών του κράτους. Παράδειγμα τέτοιων πρωτοβουλιών είναι η δημιουργία ενώσεων πολιτών με τη μορφή αστικών μη κερδοσκοπικών εταιρειών στο χώρο της εκπαίδευσης, της υγείας και του πολιτισμού.

Στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν λειτουργίες που σχετίζονται με την υποβοήθηση των επιχειρήσεων. Τέτοιες πρωτοβουλίες επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να αφοσιωθούν στην παραγωγή πλούτου. Παράδειγμα τέτοιων πρωτοβουλιών είναι η δημιουργία ενώσεων πολιτών με τη μορφή αστικών μη κερδοσκοπικών εταιρειών στο χώρο της κατάρτισης των εργαζομένων και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Στην τρίτη κατηγορία περιέχονται πρωτοβουλίες που φανερώνουν μία μορφή ελεγκτικού χαρακτήρα προς τους δύο μεγάλους πόλους που είναι το κράτος και οι επιχειρήσεις. Η χώρας μας διαθέτει αρκετά, αν όχι από τα περισσότερα, πλεονεκτήματα για να χρησιμοποιήσει σε τοπικό επίπεδο την υπεύθυνη και συντονισμένη δράση των πολιτών. Σας ευχαριστώ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Οικονόμου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Νομός Κυκλάδων): Η καταγωγή μου είναι από τη Σαντορίνη. Καθώς η ημέρα της ενεργής συμμετοχής μου στα κοινά, ολοένα και πλησιάζει, ποικίλες σκέψεις στριφογυρίζουν στο μυαλό μου. Πόσες φορές δεν αναπολούμε και δε μιλάμε με θαυμασμό για τη μεγαλύτερη προσφορά της Αρχαίας Ελλάδας στην άμεση δημοκρατία. Μία δημοκρατία ιδανική και τέλεια όπου οι όροι ισηγορία και ισονομία εφαρμόζονταν εύρυθμα και απόλυτα σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής της. Από τότε μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει και θα ήταν σκέψη ουτοπιστική ακόμη και για έναν έφηβο, να ζητήσει να εφαρμοστεί αυτούσια. Όμως, με την τεχνολογική εξέλιξη, μπορούμε να τη χρησιμοποιήσουμε ως σπέρμα γονιομοποιό που θα αλλάξει ριζικά την πολιτική και κοινωνική εικόνα της χώρας μας αλλά και ολόκληρου του κόσμου.

Έτσι θα μπορούσε να εφαρμοστεί η σύγχρονη άμεση δημοκρατία. Ένα πολιτικό σύστημα που δε θα επιδιώκει μέσω επιφανειακών μεταρρυθμίσεων να σώσει το δημοκρατικό κόσμο από τη φθορά, αλλά μέσω μίας λυτρωτικής φλόγας να κάνει της δημοκρατίας το κουφάρι και να της δώσει νέα πνοή. Μία πνοή που θα είναι όμοια με εκείνη του δημιουργού Θεού, που θα αναγεννήσει και θα την κάνει άμεση, συγγενική με εκείνη των Αθηνών.

Ας εξετάσουμε τη διαδρομή που θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε για να γίνει το όνειρο πραγματικότητα. Πρώτα απ' όλα πρέπει να την φανταστούμε ως ένα θεόρατο άνθρωπο αποτελούμενο από χιλιάδες κύτταρα που ενώνονται κατά ομάδες και δημιουργούν τους ιστούς, που με τη σειρά τους συνθέτουν το σώμα. Για να παρθούν κάθε φορά οι κατάλληλες αποφάσεις, μέσω του νευρικού συστήματος μεταδίδονται στον εγκέφαλο ερεθίσματα που δέχεται κάθε κύτταρο. Εν τέλει ο εγκέφαλος με τον τεράστιο αριθμό δεδομένων που διαθέτει, αποφασίζει για την αρμονική πορεία ολόκληρου του οργανισμού. Για να μην καταρρεύσει αυτός οργανισμός, θα πρέπει να υπάρχουν τα οστά που θα τον στηρίζουν.

Έτσι, με αυτές τις σκέψεις, αν και θα ήθελα να εκθέσω αναλυτικά όλα τα όργανα της άμεσης δημοκρατίας, εξαιτίας των χρονικών περιορισμών αυτό παραμένει ανέφικτο. Τα κύτταρα της άμεσης δημοκρατίας θα είναι οι πεντακοσαρχίες, ο χωρισμός δηλαδή του ενεργού πολιτικά δυναμικού κάθε δήμου σε σύνολα των πεντακοσίων. Αυτό θα είναι το κέντρο όλων των αποφάσεων μιας που θα ψηφίζει όλους τους νόμους. Μία υψίστης σημασίας και ασφαλείας γραμμή διαδικτύου που θα είναι το νευρικό σύστημα της άμεσης δημοκρατίας. Το κρατικό κέντρο πανελληνίας άθροισης πληροφοριών και βάσης δεδομένων Αθηνών, που θα είναι ο συλλέκτης των αποφάσεων όλων των πεντακοσαρχιών και θα αποφασίζει σύμφωνα με την

αρχή της πλειοψηφίας για την περαιτέρω πορεία της χώρας. Δύο ειδικά δικαστήρια που το πρώτο θα ελέγχει την ορθότητα των αποφάσεων των οργάνων της άμεσης δημοκρατίας και το δεύτερο θα ελέγχει την τυχόν λανθασμένη μετάδοση πληροφοριών, θα αποτελούν το σκελετό της άμεσης δημοκρατίας. Μερικά από τα σημερινά όργανα της δημοκρατίας θα παραμείνουν με διαφορετικές ωστόσο αρμοδιότητες όπως: Η Βουλή των δημάρχων θα υποκαταστήσει τη σημερινή Βουλή, αλλά θα έχει ως σκοπό την προετοιμασία των ψηφισμάτων. Τα Υπουργεία θα έχουν τις ίδιες αρμοδιότητες, αλλά θα είναι εντολοδόχοι του Προέδρου της Δημοκρατίας και των πεντακοσαρχιών.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα έχει μεγαλύτερη θητεία από τη σημερινή, για τη σταθερότητα της χώρας, και οι αρμοδιότητές του θα είναι ουσιαστικές. Οι περιφερειακές επιτροπές εντοπισμού προβλημάτων θα είναι μία τριμελής τοπική επιτροπή που θα εντοπίζει και θα διορθώνει τα κακώς κείμενα σε τοπικό, δημοτικό επίπεδο. Κατά το παρελθόν προσωπικότητες όπως ο Μάρξ και ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου, με μόνο σύμμαχο το όραμα ενός καλύτερου μέλλοντος κατόρθωσαν να αναδειχθούν νικητές από τις ανυπέβλητες δυσκολίες που αντιμετώπισαν για να κάνουν πράξεις τις θεωρίες τους. Ας είμαστε άξιοι συνεχιστές των ένδοξων προγόνων μας. Ας κάνουμε εμείς την αρχή, όπως την έκαναν και εκείνοι. Ας γίνουμε υπεύθυνοι των υποθέσεων μας. Ας μην υπάρχουν άρχοντες και αρχόμενοι. Ας πάρουμε το μέλλον στα χέρια μας σε ένα καλύτερο κόσμο σε ένα πιο ανθρώπινο μέλλον.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαριάννα Τσιχλή.

ΜΑΡΙΑΝΑ ΤΣΙΧΛΗ (Α΄ Πειραιά): Θα αναφερθώ στα ναρκωτικά και τη δικαιοσύνη. Θα υποστηρίξω το διαχωρισμό σε σκληρά και μαλακά ναρκωτικά. Για παράδειγμα η ινδική κάνναβη είναι μη παθογόνα και δεν μπορούμε να την εντάξουμε στην ίδια κατηγορία με την ηρωίνη. Για μένα θα έπρεπε να υπάρχει η αποποινικοποίηση της χρήσης και κατοχής της ινδικής κάνναβης και η δωρεάν ή με μικρό τίμημα διάθεση των σκληρών ναρκωτικών από νοσοκομεία, ώστε να καταπολεμηθεί η μαύρη αγορά. Θα πρέπει να βελτιωθούν τα ιδρύματα απεξάρτησης και γενικά το σύστημα καταπολέμησης και καταστολής των ναρκωτικών. Οι χρήστες σ' αυτά τα ιδρύματα χάνουν τη δυνατότητα να απεξαρτηθούν. Το εμπόριο στις φυλακές είναι πιο έντονο από ό,τι έξω από αυτές. Οι ναρκομανείς αντιμετωπίζονται ως εγκληματίες και όχι ως άρρωστοι. Μετά τη φυλακισή τους περιθωριοποιούνται. Ως χώρα σ' αυτό το θέμα έχουμε μείνει πολύ πίσω. Το ολλανδικό πείραμα απέτυχε και οι μύθοι κατέρρευσαν. Τα συμφέροντα είναι τεράστια, αφού ο ετήσιος τζίρος τους αριθμεί τεράστια ποσά, θα πρέπει να πάψουν να είναι τροχοπέδη στην πρόοδο της χώρας μας και ειδικότερα όταν όλα αυτά στοιχίζουν ανθρώπινες ζωές.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η άποψη που ακούσαμε είναι πολύ τολμηρή. Για τα θέματα αυτά υπάρχει ήδη ανοικτός διάλογος και είναι καλό να ακούσουμε διάφορες απόψεις αν και το θέμα είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λουκάς Ζιλο-Γερμανός.

ΛΟΥΚΑΣ ΖΙΛΟ-ΓΕΡΜΑΝΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Χαίρομαι που έχω την ευκαιρία να εκφράσω τις απόψεις μου σε αυτή την αίθουσα. Εκπροσωπώ το 15ο Λύκειο Θεσσαλονίκης και θα αναφερθώ στην κοινωνική αδικία και στην ανισότητα.

Θα περιοριστώ σε μια θεώρηση γενικής φύσης, αφού έχουν ακουστεί πολλές προτάσεις στο παρελθόν. Η κοινωνική αδικία και η ανισότητα υπάρχουν σε διάφορες μορφές, όπως ο ρατσισμός, οι διακρίσεις και οι ξεχωριστές συμπεριφορές σε άτομα με ειδικές ανάγκες ή άτομα άλλου φύλου και χρώματος.

Το πρόβλημα προέρχεται από τρεις πλευρές. Από τους πολιτικούς, από την εκκλησία και από τους πολίτες.

Όσον αφορά στους πολιτικούς, καλά θα έκαναν να ασχολούνται με σοβαρότερα πράγματα απ' ό,τι οι ταυτότητες και άλλα παρόμοια. Πρέπει να ασχοληθούν με τα προβλήματα που "καίνε" τους ανθρώπους και όχι μόνο τους νέους, των οποίων μπορεί να εκφράζω ένα μέρος. Αυτά είναι προβλήματα καθημερινότητας, όπως η φτώχεια και η μιζέρια. Επίσης, υπάρχει μεγάλη έλλειψη δημοκρατικών διαδικασιών, διότι οι πολιτικοί ασχολούνται περισσότερο με την εξασφάλιση των προσωπικών τους συμφερόντων. Κύριοι πολιτικοί, γνωρίζετε την αρχή της πλειοψηφίας. Περισσότεροι από τους μισούς κατοίκους της χώρας βιώνουν διάφορα προβλήματα και υποφέρουν. Αυτό που πρέπει να κάνετε είναι να εφαρμόσετε την αρχή της πλειοψηφίας. Πρέπει να σταματήσει η υποκρισία και το κυνήγι συμφερόντων, ώστε να γίνει πιο δίκαιη η κοινωνία.

Όσον αφορά την εκκλησία, η πλειονότητα των ιεραρχών και των μητροπολιτών, κυκλοφορούν με πανάκριβα αυτοκίνητα και χρυσοπόρφυρα εμβλήματα. Είναι γνωστό ότι η εκκλησιαστική περιουσία είναι τεράστια. Έτσι έχουμε να κάνουμε με μια εκκλησία, που από τη μια φαίνεται να έχει εκσυγχρονιστεί, με ένα προκαθήμενο που λέει ότι "μας πάει", ενώ ταυτόχρονα επικρατεί αυτή η υποκρισία. Αν έδιναν αυτή την περιουσία στους άστεγους της Αθήνας, θα μπορούσαν να τραφούν τουλάχιστον για μία εβδομάδα. Έτσι, η εκκλησία που μιλάει για καταπολέμηση της φτώχειας και της μιζέριας, ουσιαστικά, αθέλητα ή ηθελημένα συμβάλλει και η ίδια στη διαίωσή της.

Δεν καταδικάζω όλους τους πολιτικούς και εκκλησιαστικούς παράγοντες, αλλά οι περισσότεροι δεν είναι 100% αντάξιοι της θέσης τους.

Τέλος, όσον αφορά τους πολίτες, θα έπρεπε να

αλλάξει η νοοτροπία τους. Να φύγουν οι προκαταλήψεις, να γίνουμε δεκτικοί σε όλους και σε όλα και κυρίως στο διαφορετικό, διότι ως γνωστό, το διαφορετικό τρομάζει. Όποιος θέλει να λέγεται χριστιανός θα έπρεπε όταν βλέπει ένα ζητιάνο, να τον παίρνει σπίτι του, να τον φροντίζει, να του δίνει ρούχα και χρήματα. Στις αρχές του 21ου αιώνα πρέπει να εξαλειφθούν οι φόβοι απέναντι στο αλλότριο και το διαφορετικό. Αν θέλουμε να θεωρούμαστε προοδευτική χώρα, θα πρέπει να κάνουμε τα παραπάνω βήματα.

Πιστεύετε, Έφηβοι Βουλευτές, ότι η σημερινή κατάσταση τιμά τη χώρα μας; Εγώ δεν το πιστεύω. Νομίζετε ότι οι ενέργειες που έχουν γίνει μέχρι τώρα, επαρκούν για τη λύση των προβλημάτων; Και πάλι πιστεύω πως όχι. Η αδικία θα υπάρχει στη χώρα μας για όσο το θέλουμε εμείς.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θεόδωρος Γεροστεργιούδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΡΟΣΤΕΡΓΙΟΥΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αγαπητοί συνάδελφοι, έρχομαι από τη Θεσσαλονίκη και θα αναφερθώ στα ΜΜΕ και συγκεκριμένα στο θέμα της παραπληροφόρησης.

Με τα σύγχρονα μέσα έχει δημιουργηθεί ένα δίκτυο παγκόσμιας επικοινωνίας που επιτυγχάνει τη συγκέντρωση μεγάλου όγκου και την ταχύτατη μετάδοση των πληροφοριών. Όταν αυτή η μετάδοση υπηρετεί την αρχή της αλήθειας και της αντικειμενικότητας, τότε τα ΜΜΕ προσφέρουν ευεργετικές υπηρεσίες στο άτομο και στη δημοκρατία. Μολονότι η αντικειμενική πληροφόρηση είναι αναφαίρετο ανθρώπινο δικαίωμα, συχνά τα έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ κατηγορούνται για παραπληροφόρηση. Τα κυριότερα αίτια της παραπληροφόρησης είναι οικονομικά συμφέροντα. Στην πλειοψηφία τους, τα ΜΜΕ είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις με σκοπό το κέρδος. Η αλήθεια και η αντικειμενικότητα θυσιάζονται στο βωμό της οικονομικής επιτυχίας. Ο κιτρινισμός και η σκανδαλοθηρία, η αποσιώπηση και η διαστρέβλωση της αλήθειας, που παρατηρούνται πολύ συχνά, μαρτυρούν αυτή τη δυσάρεστη εξέλιξη. Άλλες φορές παρατηρείται η υποταγή των ΜΜΕ σε πολιτικά συμφέροντα. Έτσι, μετατρέπονται σε μέσα προπαγάνδας. Όμως, εκτός από τις εξωτερικές παρεμβάσεις υπάρχει και ο υποκειμενικός παράγοντας που έχει τη δική του ευθύνη στην παραπληροφόρηση. Η ψυχική διάθεση και η πολιτική τοποθέτηση του δημοσιογράφου δημιουργούν προβλήματα στην αντικειμενικότητα της είδησης που μεταδίδει.

Οι επιπτώσεις της παραπληροφόρησης είναι πολλές: Πρώτον, η πνευματική χειραγώγηση. Όσο κακοποιείται η αλήθεια, τόσο ο άνθρωπος βυθίζεται στην άγνοια και έτσι καθίσταται ευκολότερη η χειραγώγηση του.

Δεύτερον, η κοινωνική οπισθοδρόμηση. Όταν η αλήθεια

αποσιωπάται, τότε η κοινή γνώμη αποπροσανατολίζεται από τα κοινωνικά θέματα και στρέφει το ενδιαφέρον της στα επουσιώδη.

Τρίτον, η αποδυνάμωση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Η κατευθυνόμενη πληροφόρηση δεν ελέγχει τα πολιτικά πρόσωπα με γνώμονα την αξία τους και δεν αποτιμά τις ενέργειές τους με κριτήριο το κοινό καλό. Προβάλλει μόνο όποιους συγκλίνουν με το συμφέρον που υπηρετεί. Έτσι, ο λαός οδηγείται σε κατευθυνόμενες πολιτικές πρακτικές που ακυρώνουν τον κυρίαρχο ρόλο της δημοκρατίας. Η άσκηση της εξουσίας περιέρχεται στα χέρια λίγων. Αυτών που έχουν τη δύναμη να ελέγχουν την πολιτική βούληση του λαού.

Έχω να προτείνω δύο πράγματα. Πρώτον, τη θέσπιση ενός κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, που θα ελέγχει την ποιότητα της προσφερόμενης πληροφόρησης και δεύτερον, την ανάπτυξη της κριτικής στάσης από μέρους των πολιτών, που θα τους προστατεύει από τον κίνδυνο της πνευματικής χειραγώγησης. Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα για εμάς, χωρίς εμάς.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Ρωμαίου.

ΙΩΑΝΝΑ ΡΩΜΑΙΟΥ (Νομός Φθιώδας): Εκπροσωπώ το Β' Ενιαιό Λύκειο Λαμίας. Θα σας μιλήσω για ένα σημαντικό και φλέγον θέμα, τους λαθρομετανάστες. Στη χώρα μας την τελευταία δεκαετία εισήλθαν παρανόμως πολλές εκατοντάδες πρόσφυγες και κατέκλυσαν τις πόλεις και την ύπαιθρο ζητώντας εργασία. Αυτό έγινε άναρχα με αποτέλεσμα να έχουμε προβλήματα και σαν πολίτες και σαν κράτος. Τα προβλήματα έχουν γίνει γνωστά από τα ΜΜΕ, εκτός από εκείνα που δε βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Ακούγοντας φήμες ότι ακόμη τρειςήμισι εκατομμύρια λαθρομετανάστες θα εισέλθουν στη χώρα μας τα επόμενα δέκα χρόνια, προτείνω να υπάρξει φραγμός, διότι πιστεύω ότι η εισροή αυτή έχει άλλο σκοπό. Είναι ένα από τα σχέδια εξαφάνισης της ομοεθνίας του ελληνικού κράτους, δημιουργώντας μειονότητες συνεχώς στη χώρα μας και καθώς συνεχίζεται η υπογεννητικότητα των Ελλήνων, για την οποία οι επιστήμονες ανακοινώνουν από τα ΜΜΕ προβλέψεις, ότι με το μεγάλο ποσοστό υπερηλίκων που έχουμε στο Κράτος μας το 2025 θα είμαστε περίπου 2.500.000 Έλληνες στη χώρα μας. Γι' αυτό θα πρέπει να διευθετηθεί το θέμα των λαθρομεταναστών και η ελληνική αστυνομία να δραστηριοποιηθεί.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Μπεσινάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΣΙΝΑΣ (Νομός Ημαθίας): Εκπροσωπώ το Δ' Ενιαιό Λύκειο Βέροιας. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα άξιο ουσιαστικής ενασχόλησης και γνησίου προβληματισμού, τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Είναι απορίας άξιο πώς σήμερα, όπου η πρόοδος των δημοκρατικών και όχι μόνο των κοινωνιών είναι ταχύτερη, η προστασία των ήδη κατοχυρωμένων νομικά

ατομικών δικαιωμάτων απαιτεί σκληρό και αδιάκοπο αγώνα. Σκληρό αγώνα, διότι πολλά και ανυπέρβλητα εμπόδια ορθώνονται σ' αυτόν τον άνισο αγώνα. Μερικά από αυτά είναι οι πολιτικές διαφορές, τα οικονομικά συμφέροντα, η έξαρση του εθνικισμού και του θρησκευτικού φανατισμού, τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις, τα πάθη και τα αχαλιναγώγητα ένστικτα. Παρόλα αυτά, σ' αυτόν τον αγώνα πρέπει να μετέχουμε όλοι, όσο άνισος και αν είναι, αν θέλουμε πραγματικά να ζούμε ελεύθεροι. Άλλωστε, ας μη λησμονούμε ότι η αναγνώριση των δικαιωμάτων είναι βασική προϋπόθεση της ελευθερίας μας. Η κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θεωρείται μία από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις στην ιστορία της ανθρωπότητας. Και όμως, πολλές φορές τίθεται στο περιθώριο. Απόδειξη αυτής της διαπίστωσης είναι οι φυλετικές και κάθε είδους διακρίσεις, η ανεργία, η επικράτηση του νόμου του ισχυρότερου κ.λπ., που είτε είναι γνωστές στο ευρύ κοινό είτε ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να συλλάβει.

Μια άλλη σημαντική διαπίστωση είναι πως, ενώ η πλειοψηφία των πολιτών γνωρίζει την αξία της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ωστόσο αυτοί οι ίδιοι, παρασυρόμενοι από εξωγενείς παράγοντες, αντί να περιφρουρούν τα ατομικά, κοινωνικά, πολιτικά δικαιώματα των ανθρώπων, γίνονται με τις ενέργειές τους δώκτες και καταπατητές τους. Με την προστασία των πολιτικών δικαιωμάτων διασφαλίζεται η συμμετοχή των πολιτών στα κοινά. Τα ατομικά δικαιώματα παρέχουν τη δυνατότητα στον πολίτη να υπερασπίζεται, από τυχόν κρατικές επεμβάσεις, ένα χώρο ελεύθερης ύπαρξης και ανάπτυξης. Τα κοινωνικά δικαιώματα είναι εκείνα με τα οποία αξιώνουν από το κράτος οι πολίτες ορισμένες αναγκαίες παροχές.

Κατανοούμε όλοι μας τη σημασία της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτή η γνώση έχει αποτυπωθεί με άριστο τρόπο στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 25 του Συντάγματος. Όλοι μας, λοιπόν, και κυρίως οι νέοι, ας κηρύξουμε τον αγώνα για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Κύριο στοιχείο αυτού του αγώνα πρέπει να είναι ο σεβασμός στην προσωπικότητα και στις ιδέες του άλλου, όπως και η εκτίμηση και ο σεβασμός μας στην ελληνική παράδοση. Πιστεύω, ακόμη, πως η απαλλαγή από στερεότυπα και προλήψεις θα συμβάλει στην προστασία των δικαιωμάτων. Πάνω από όλα είναι αναγκαία η περιφρούρηση της δημοκρατίας, του μόνου πολιτεύματος στην ιστορία της ανθρωπότητας, που επιτρέπει και επιβάλλει ταυτοχρόνως την ύπαρξη δικαιωμάτων. Αυτό θα επιτευχθεί με την αναβάθμιση της παιδείας και την ενημέρωση του λαού. Τα τελευταία χρόνια τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται αδιαλείπτως και μάλιστα από χώρες που διακηρύσσουν πως σέβονται και δεν υποτιμούν τους ανθρώπους. Είναι μια θλιβερή εικόνα αυτή, ειδικά τώρα, 2000 χρόνια μετά τη γέννηση του

Χριστού, στην αυγή του 21ου αιώνα. Αυτή η εικόνα πρέπει να σβήσει και αρκετοί πολιτικοί ή απλοί πολίτες έχουν τη δύναμη να το πράξουν. Εμείς πρέπει να σταθούμε δίπλα τους, για να κυριαρχήσει η ανθρωπιά. Μπορούμε και το αξίζουμε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Γυφτάκη.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΥΦΤΑΚΗ (Νομός Κοζάνης): Το φετινό σύνθημα για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων πιστεύω πως πρέπει να είναι “μίλα άφοβα γι’ αυτά που σε καίνε”, όπως μας παρότρυνε χθες ο κ. Σαμαράκης.

Ζω σ’ ένα φανταστικό χωριό της Δυτικής Μακεδονίας στο Βυθό Κοζάνης. Ένα χωριό που πραγματικά βυθίζεται στη μοναξιά και στην ανωνυμία. Εκείνο για το οποίο στενοχωριέμαι είναι η αδιαφορία όλων για την ύπαιθρο και η ρατσιστική αντιμετώπισή μας, εμάς των κατοίκων της υπαίθρου από τους κατοίκους των αστικών κέντρων. Πολλά από τα επίθετα που μας φορτώνουν οι συμπατριώτες μας είναι “συντηρητικοί, πουριτανοί, αμόρφωτοι, χωριάτες και βλάχοι”, με διαστρεβλωμένη την έννοια της λέξης, αφού βλάχος δεν είναι καν’ αποκλειστικότητα ο κάτοικος της υπαίθρου. Το πιό τσουχτερό επίθετο και η πιο απάνθρωπη βρισιά που έχει βγει από το στόμα ενός Έλληνα είναι η λέξη “Βούλγαρος”, που χρησιμοποιούν συνήθως οι νότιοι για μας τους Μακεδόνες. Αυτούς που μας βρίζουν κατ’ αυτόν τον τρόπο, εγώ δεν τους θεωρώ Έλληνες. Δεν είναι Έλληνες. Από την άλλη μεριά οι πολιτικοί μένουν αμέτοχοι σε κάθε θέμα που αφορά την ύπαιθρο και ιδιαίτερα τις ακριτικές περιοχές. Είναι δεδομένο ότι θα κάνουν την εμφάνισή τους στα ελληνικά χωριά στην προεκλογική περίοδο. Τον υπόλοιπο χρόνο κοινώς “μας γράφουν”. Αυτό καταντά ειρωνικό για κείνους και κουραστικό για μας.

Αυτός ο διαχωρισμός πρέπει να σταματήσει. Δεν μπορούμε να αποκεφαλίζουμε την Ελλάδα μας δίχως λόγο. Πρέπει να καταλάβετε όλοι ότι αποτελούμε και εμείς μέλη αυτού του Κράτους και δίνουμε με τον τρόπο μας ζωή σ’ αυτό. Όλες οι ακριτικές περιοχές και τα απομακρυσμένα χωριά είμαστε τα ρυάκια, που όλα μαζί χυνόμαστε σε έναν ωκεανό, στον ωκεανό της Ελλάδας. Πρέπει όλοι οι Έλληνες να αλλάξουμε την ρατσιστική νοοτροπία, που έχει μπει πια στη ζωή μας, να ενδιαφερόμαστε για την ύπαιθρο και τις ακριτικές περιοχές, διότι αυτή η αντιμετώπιση οδηγεί στη φυγή των κατοίκων με τις οδυνηρές συνέπειες, που όλοι ξέρουμε. Πρέπει να γίνουμε άνθρωποι. Πρέπει να γίνουμε Έλληνες.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Καλλιόπη Διομήδη έχει το λόγο.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΔΙΟΜΗΔΗ (Νομός Κυκλάδων): Κύριε Πρόεδρε, με δεδομένο το δυναμικό χαρακτήρα των παγκόσμιων ανακατατάξεων στην έκρηξη της τεχνολογίας, στη διεθνοποίηση των εθνικών οικονομιών αλλά και μία διαγραφόμενη οικουμενοποίηση, μπορούμε

να αντιληφθούμε ότι οι κανόνες του παιχνιδιού έχουν αλλάξει.

Με τις πρώτες εμπειρίες από τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γίνεται όλο και περισσότερο σαφές ότι βασικότερα ζητήματα των ευρωπαϊκών κοινωνιών υπερβαίνουν το χώρο της οικονομίας. Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το, ότι παρ’ όλο που η πορεία εξέλιξης των οικονομιών κινείται με ταχύτετους ρυθμούς, παρατηρούνται σήμερα έντονες κοινωνικές ανισοροπίες και νέα φαινόμενα που μάλιστα διευρύνονται ολοένα και περισσότερο. Αξίζει, για παράδειγμα, να αναφερθούμε στην προσδοκία όλων των ανθρώπων, σε μια προσδοκία που από την έλλειψη της κοινωνίας της πληροφορίας, δεν ήταν ήταν δυνατή η επικοινωνία των λαών και επομένως η ανάπτυξη της αλληλοκατανόησης και του αμοιβαίου σεβασμού, η εξάλειψη των συγκρούσεων, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Έτσι, εξ αρχής το διαδίκτυο υμνήθηκε για το βαθιά δημοκρατικό χαρακτήρα του. Η ποικιλία των συζητούμενων θεμάτων είναι εξάλλου τόσο εντυπωσιακή, ώστε να βρίσκουν την πραγματική τους υπόσταση οι έννοιες του πλουραλισμού και της ελευθερίας της έκφρασης.

Οι πολίτες του διαδικτύου έχουν ένα ελευθεριακό όραμα για την κοινότητα του κυβερνοχώρου, δηλαδή, πλουραλισμό, ελευθερία έκφρασης και περισσότερη δημοκρατία. Το ζητούμενο από την τεχνολογία των επικοινωνιών που καλπάζει είναι η υπόσχεση μιας νέας εποχής. Μιας εποχής παγκοσμιοποίησης της γνώσης και της πληροφορίας. Όμως, εν τέλει, οι νεαροί που “σερφάρουν” για διασκέδαση και επικοινωνία, οι επιστήμονες που βρήκαν ένα κανάλι άμεσης συνομιλίας με τους συναδέλφους τους όπου γης, οι επαγγελματίες που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο για εμπορικούς λόγους και όλοι οι χρήστες των μαγικών δυνατοτήτων της τεχνολογίας της εποχής μας ανακαλύπτουν ότι τελούν υπό παρακολούθηση. Ξαφνικά εμφανίζονται οργανισμοί για την προστασία των δικαιωμάτων των χρηστών, οργανώνοντας εκστρατείες ενημέρωσης και προσπαθώντας να εμποδίσουν, διά της δικαστικής οδού, τέτοιου είδους δραστηριότητες. Έτσι διαπιστώνουμε ότι, ενώ η γνώση και η πληροφόρηση ρέουν ακατάπαυστα από οποιονδήποτε για οτιδήποτε, προς όλους τους ενδιαφερόμενους, ανακουφίζοντας τον κόσμο από τον οργουελικό εφιάλτη της απομόνωσης και της στέρησης των πληροφοριών, ένας άλλος εφιάλτης, όχι λιγότερο τρομακτικός, εμφανίζεται στο κατώφλι της νέας χιλιετίας.

Ο διαδικτυακός χώρος έχει στην πραγματικότητα δύο όψεις και ενώ καθιστά διαθέσιμο σε ευρύτερη κλίμακα ένα τεράστιο όγκο πληροφοριών διευκολύνοντας την επικοινωνία και ενώ θα μπορούσε δυνητικά να ενισχύσει τη δημοκρατία, δεν μπορεί ακόμα να εγγυηθεί ένα νέο κόσμο, μία καινούργια εποχή σημαντικά διαφορετική, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά την ελευθερία της έκφρασης, της ισότητας και της αλληλοκατανόησης.

Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης ευνοεί την καταστρατήγηση από τους επιτήδειους. Συχνά το όνειρο μετατρέπεται σε εφιάλη και το πληκτρολόγιο στην υπηρεσία άνομων συμφερόντων αποκαλύπτει πληροφοριακό υλικό με ανάλογα sites που αναφέρονται στα ναρκωτικά, στη βία και στην πορνεία. Όμως, η διαφθορά δημιουργεί ρήγματα στο σύστημα ηθικών αξιών, υποσκάπτει τις ρίζες του κοινωνικοπολιτικού συστήματος και απειλεί τα θεμέλια της δημοκρατίας. Καθώς, λοιπόν, ο κόσμος μετατρέπεται σε έναν απέραντο οργανισμό, σε ένα οικουμενικό σπίτι, πρέπει να βρισκόμαστε σε συνεχή επαγρύπνηση, να αντισταθούμε στις διαβρωτικές επιδράσεις της διαφθοράς, ενθαρρύνοντας τη διαπαιδαγώγηση των πολιτών στο δημόσιο ήθος.

Το διαδίκτυο μόνο κάτω από τον έλεγχο μιας υγιούς κοινωνίας θα μπορέσει να αναδειχθεί σε ένα πραγματικό μέσο πληροφόρησης, ένα βήμα διαλόγου και μία κυψέλη δημοκρατίας. Το θεσμικό πλαίσιο γενικότερα και το κλίμα μιας υγιούς κοινωνίας είναι το θερμοκήπιο όλων των αξιών που μπορούν να εγγυηθούν την πραγμάτωση της πολιτικής αλλά και της οικονομικής, πολιτιστικής και κοινωνικής δημοκρατίας. Στην πρόκληση και πρόσκληση του αντιφατικού και πολυσύνθετου παρόντος, πρέπει να απαντήσουμε συνδιαμορφώνοντας ένα καινούργιο ανθρωπισμό, όπου η επιστήμη, η καλπάζουσα τεχνολογία και τεχνογνωσία δε θα μεταβληθούν σε ανεξέλεγκτες δυνάμεις καταστροφής στα χέρια μαθητευόμενων μάγων, αλλά εργαλεία ανάπτυξης στην υπηρεσία όλων των ανθρώπων. Έναν ανθρωπισμό δυναμικό, αγωνιστικό και πρακτικό. Άλλωστε, μόνο με δεδομένη την υπεύθυνη αγωνιστική μας παρέμβαση μπορούμε να αισιοδοξούμε για ένα καλύτερο μέλλον και να κερδίσουμε τη μάχη της νέας εποχής, που είναι μάχη εθνικής προκοπής και επιβίωσης.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σωτηρία Μαυρομμάτη.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ (Επικρατείας): Θα ήθελα να αναφερθώ στη σχέση νέων και πολιτικής. Η πολιτική ανήκει στον κόσμο των μεγάλων και για να λέμε την αλήθεια ελάχιστοι από εμάς ενδιαφέρονται γι' αυτήν. Αυτό, ίσως, επειδή η πολιτική και οι σωστές πολιτικές αποφάσεις χρειάζονται πείρα. Οι νέοι εκδηλώνουν έντονα την απέχθεια και την αποστροφή στα πρόσωπα των πολιτικών, θεωρώντας τα συστήματα που εκπροσωπούν αυτοί σάπια και ανάξια. Για την κατάσταση αυτή ευθύνη έχουν και οι ίδιοι οι πολιτικοί, οι οποίοι, αφού δε βρίσκουν στο πρόσωπό μας προσωρινούς ψηφοφόρους, μας απορρίπτουν και μας ξεχνούν. Προτιμούν να ενδιαφέρονται για το πολιτικό ατομικό και κομματικό συμφέρον τους παρά για εμάς.

Είναι κοινά αποδεκτό ότι έχουν πλέον εκλείψει οι πολιτικοί με ακεραιότητα, ήθος και εντιμότητα, ενώ όντας αφοσιωμένοι στο κόμμα που τους εκφράζει,

εκφράζουν μόνο τις ιδέες που το κόμμα τους ευνοεί. Κατέχονται, λοιπόν, από πνευματική στενότητα. Ο λόγος τους είναι ξύλινος, τυπικός και χωρίς περιεχόμενο. Ένα άλλο στοιχείο της ψεύτικης συμπεριφοράς τους είναι ότι συνήθως απουσιάζουν από τη Βουλή και πηγαίνουν έγκαιρα μόνο όταν συζητούνται θέματα της περιφέρειάς τους. Είναι, επίσης, ενοχλητική η διαρκής διαμάχη με την αντιπολίτευση, η οποία έχει μετατραπεί σε μόνιμο πόλεμο ανάμεσα στα δύο κόμματα. Οι νέοι, λοιπόν, απογοητεύονται από αυτήν την κατάσταση και αδιαφορούν για τα κοινά.

Θα ήταν πιο αναβαθμισμένος ο πολιτικός κόσμος, εάν οι πολιτικοί, σωστά επιλεγμένοι, ενδιαφέρονταν, τόσο για την άσκηση της πολιτικής, όσο και για τους πολίτες. Στην εξουσία να μπαίνουν άνθρωποι ικανοί, δίκαιοι, πνευματικοί και ανιδιοτελείς. Επίσης, η ηλικιακή ανανέωση των κομμάτων είναι απαραίτητη. Θα ήταν εύλογο και αξιόπαινο να ασχοληθούν οι νέοι με την πολιτική και να μην την θεωρούν ως χάσιμο χρόνου. Οι πολιτικοί όμως, από τη μεριά τους, να σταθούν άξια δίπλα τους, να λύσουν τα προβλήματά τους και να διαλέγονται συχνά μ' αυτούς.

Οι νέοι χρειάζονται τη στήριξη των πολιτικών και όχι τη χειραγώγησή τους. Γι' αυτό, οι πολιτικοί πρέπει να γίνουν όργανα υλοποίησης των οραμάτων των νέων και όχι καταπατητές αυτών.

Επίσης, η διαμάχη μεταξύ κυβερνώντος κόμματος και αντιπολίτευσης έχει κουράσει τους νέους και θα επιθυμούσαν την πολιτική συναίνεση για θέματα που μας ενδιαφέρουν. Οι πολιτικοί μας κατηγορούν ότι εμείς οι νέοι δεν έχουμε πια ιδανικά και ενδιαφέροντα. Απ' ότι φαίνεται, όμως, εμείς εσάς τους πολιτικούς σας θέλουμε. Εσείς μας απορρίπτετε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Αγαλιανός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΑΛΙΑΝΟΣ (Νομός Ηλίας): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, θέλω να θέξω ένα θέμα, που το θεωρώ πολύ σημαντικό αυτό τον καιρό και θέλω να θέσω το εξής ερώτημα: Πόσο περήφανος πρέπει να αισθάνεται κάποιος Έλληνας, ο οποίος γεννήθηκε Έλληνας και μπορεί να ζει στη χώρα του σήμερα;

Η Ελλάδα είναι η χώρα της Δημοκρατίας. Εδώ γεννήθηκε και ήκμασε η ελευθερία σκέψης και λόγου και η ευγενής άμιλλα. Όμως, η Ελλάδα δεν είναι η χώρα που οι αγανακτισμένοι μικροαστοί οπλίζουν τα χέρια τους με καρμπίνες και δολοφονούν μετανάστες για ένα καρπούζι, για ένα ζευγάρι παπούτσια ή για οτιδήποτε τους ανήκει και αξίζει περισσότερο από μία ζωή; Η Ελλάδα δεν είναι η χώρα, που, αν είσαι Αλβανός ή μοιάζεις με Αλβανό, αν είσαι διαφορετικός ή ξένος, τότε οι αστυνομικοί σε έχουν στο "μάτι" και σε "μαζεύουν" με κάθε ευκαιρία και φέρονται, όσο πιο "δημοκρατικά" μπορούν;

Η Ελλάδα δεν είναι η χώρα που τους τελευταίους

μήνες οι μαζικές συλλήψεις των παρανόμων μεταναστών γίνονται σε καθημερινή βάση, με τη “συνενοχή” της ελληνικής κοινωνίας;

Η Ελλάδα δεν είναι η χώρα, στην οποία οι μετανάστες δουλεύουν 12ωρο, για ψωμί και στέγη, και με το πέρας της εργασίας οι “ελληνάρες” τους παραδίδουν στην αστυνομία;

Η Ελλάδα δεν είναι η χώρα, που οι πολίτες της από το πρωί μέχρι το βράδυ “κρέμονται” από το στόμα των αγαπημένων τους δημοσιογράφων και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης καλλιεργούν πλαστογραφίες, συκοφαντίες, ψευδείς ειδήσεις, το ρατσισμό και την ξеноφοβία και το αφελέδες και επικίνδυνο σύνθημα “έξω οι ξένοι”;

Η Ελλάδα δεν είναι η χώρα, που από το '40 έως το '75 οι πολίτες της εγκατέλειπαν τη χώρα τους, αναζητώντας εργασία σε ξένες χώρες; Μήπως τελικά η Ελλάδα είναι η χώρα των λωτοφάγων;

Η υπόσχεση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, για την πάταξη της εγκληματικότητας, δεν είναι συνώνυμη με τις επιχειρήσεις “σκούπα” εναντίον των ξένων εργατών, αφού πρώτα τα ΜΜΕ έστρωσαν το δρόμο, ταυτίζοντας κάθε εγκληματική πράξη με τους μετανάστες και κάθε μετανάστη με εγκληματία; Δηλαδή, πριν 10 χρόνια που δεν υπήρχαν Αλβανοί, η Αθήνα ήταν μία ήσυχη πόλη;

Σε μία χώρα, όμως, που η κοινή γνώμη παρομοιάζεται από πολλούς σαν μία πόρνη, όλα είναι πιθανά και δυνατά να συμβούν. Αυτά τα προγκρόμ εναντίον των μεταναστών αποτελούν μία ένεση με μπόλικη δόση ηρεμιστικού, σιγουριάς και ασφάλειας για έναν καλό ύπνο στους μικροαστούς.

Είναι γνωστό ότι η Ελλάδα εκσυγχρονίζεται και οι μετανάστες είναι αυτοί που θυσιάζονται στο βωμό του εκσυγχρονισμού της. Τους χρειάζεται, λοιπόν, το ντόπιο κεφάλαιο, γιατί είναι τσάμπα εργατικό δυναμικό, τους χρειάζονται τα αφεντικά, γιατί είναι φτηνοί και υποτιμημένοι και τα “μαγαζάκια” τους μπορούν να μεγαλώνουν ευκολότερα. Άρα, το κράτος δεν έχει κανένα λόγο να τους απελάσει, αφού τους είναι χρήσιμοι. Οι απελάσεις είναι βιτρίνα για τη διατήρηση της τάξης και της ασφάλειας. Άλλα γεγονότα και καταστάσεις νομιμοποιούνται μέσω των απελάσεων. Νομιμοποιούνται οι “μπούκες” στα λεωφορεία, στα τρόλεϋ, στους ηλεκτρικούς σταθμούς από τις διωκτικές αρχές με τη συνοδεία καμερών. Νομιμοποιούνται τα “μπασίματα” στις πλατείες, με μαζικές συλλήψεις ατόμων και η δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης. Νομιμοποιούνται οι εισβολές στα σπίτια, επειδή οι κάτοικοί τους μοιάζουν με κακοποιούς. Νομιμοποιούνται ο χαφιεδισμός και η ρουφιανιά, και ταυτόχρονα επιβραβεύονται.

Σήμερα είναι μετανάστες και κυρίως οι Αλβανοί στη θέση όλων αυτών που αντιμετωπίζουν τέτοια μεταχείριση, αύριο μπορεί να είναι αυτοί που έχουν μακριά χέρια και κοντά πόδια.

Πάντως, το μήνυμα είναι ένα: να φοβάσαι να κυκλοφορείς, εάν είσαι διαφορετικός ή να κυκλοφορείς με την ταυτότητα στο στόμα για να δείχνεις ποιος είσαι.

Βέβαια, η ελληνική κοινωνία και η κοινή γνώμη είναι σύμφωνη απέναντι σε αυτή την τακτική της Ελληνικής Αστυνομίας και του κράτους. Κλεισμένοι άνθρωποι στις καφετέριες ή στα μπαλκόνια των διαμερισμάτων τους, μπορούν να επιβεβαιώσουν οποιαδήποτε στιγμή πόσο βίαιοι και κακοί είναι οι ξένοι και για πόσα εγκλήματα θα πρέπει να λογοδοτήσουν. Έχοντας παρακολουθήσει ατελείωτες ώρες τηλεόραση, είναι έτοιμοι να κατασπαράξουν μετανάστες και να πάρουν το νόμο στα χέρια τους.

Τελικά, το νέο χόμπι που αναπτύχθηκε είναι ο κανιβαλισμός.

ΓΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τελικά, ποιος έχει δίκιο; Αυτός που είπε να κλείσουν τα σύνορα ή, όπως είπε ο συνάδελφός σας, ότι θα πρέπει να αντιμετωπιστούν διαφορετικά οι μετανάστες;

Είναι ένα θέμα για το οποίο μπορείτε να ζητήσετε το λόγο και να πείτε τη γνώμη σας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Σούλιος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΟΥΛΙΟΣ (Β΄ Πειραιώς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, θέλοντας να πετύχω το σύνθημα “η φαντασία στην εξουσία”, θα διαφοροποιηθώ από τους προλαλήσαντες, οι οποίοι χρησιμοποίησαν ξύλινη γλώσσα, και έτσι θα ήθελα να μιλήσω, χωρίς κείμενο, “από καρδιάς”.

Έχω κάποιες προτάσεις να κάνω και θα μιλήσω πάνω στο θέμα της κοινωνικής ανισότητας. Πολλοί από εσάς, που έρχεστε από επαρχία και υποβαθμισμένες περιοχές - και το απεύχομαι αυτό - είστε αντικείμενα υποβάθμισης από κάποιους που προέρχονται από αναβαθμισμένες περιοχές του κέντρου και είναι “ιν”, μέσα στα πράγματα δηλαδή. Και φαντάζομαι να νοιώσατε μεγάλη απογοήτευση.

Η δικαιοσύνη, σαν έννοια, έχει δύο χαρακτηριστικά. Την ισηγορία και την ισονομία. Να είμαστε όλοι ίσοι απέναντι στο νόμο και να έχουμε το δικαίωμα να μιλάμε ελεύθερα, χωρίς κανέναν να μας κρίνει για ό,τι θέλουμε. Δεν πρέπει να μας ταξινομούν ανάλογα με την περιοχή που καταγόμαστε.

Ένας νέος που βλέπει τις επιστημονικές εξελίξεις, όπως το DNA που επιστήμονες κατάφεραν να αποκωδικοποιήσουν, τους υπολογιστές, το internet, ψηφιακή τεχνολογία, αλλά βλέποντας και την Ελλάδα να είναι στο δρόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γνωρίζει ότι εάν δεν αναβαθμιστεί μέσα στην ίδια του τη χώρα, φανταστείτε πώς θα τον αντιμετωπίσουν οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές. Γι’ αυτό και εμείς, ως συνεχιστές της αρχαίας ελληνικής παράδοσης, θέλουμε να αναδειχθούμε καλύτεροι από ό,τι στο παρελθόν. Πολλοί θα γνωρίζετε ότι στην αρχαία Ελλάδα οι Αθηναίοι, θέλοντας να προβληθούν στις υπόλοιπες πόλεις - κράτη, “διαφήμιζαν”

μόνο τα μνημεία τους, τα πολύτιμα, τα σημαντικά, τα επίχρυσα, μη δίνοντας ενδιαφέρον σε καλύβες και χαμόσπιτα που ζούσαν οι υπόλοιποι κάτοικοι. Γι' αυτό υπήρχαν και "τοιχωρύχοι" ας πούμε, οι οποίοι για να κλέψουν τρυπούσαν τους τοίχους, των σπιτιών, που ήταν φτιαγμένοι από άχυρα. Δεν θέλουμε να φθάσουμε εκεί πέρα, παρά μόνο στο να διαφημίσουμε τις υποβαθμισμένες μας περιοχές, για να γίνουμε οι πρώτοι ανάμεσα στην Ευρώπη. Και μη το θεωρήσετε εθνικισμό, γιατί έχουμε μία πολύ αξιόλογη χώρα.

Γι' αυτό θέλω να προτείνω: πρώτον, ένα σύστημα κατάργησης κομματιών. Δηλαδή, ο Βουλευτής που προέρχεται από περιφέρεια, θέλοντας να κινηθεί ανάμεσα στην ιδεολογία του κόμματός του και ακολουθώντας επιταγές αυτής της ιδεολογίας, δεν αναφέρεται στα προβλήματα του τόπου του και δεν υποστηρίζει πολλές φορές τη δική του άποψη. Γι' αυτό, εάν καταργηθούν τα κόμματα και μπαίνουν στη Βουλή ανεξάρτητοι βουλευτές, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε προβλήματα τέτοιου είδους.

Ακόμη, κάποιιο εκπαιδευτικοί και πολιτιστικοί παράγοντες της χώρας να επισκέπτονται αυτές τις υποβαθμισμένες περιοχές, ώστε να τους αναβαθμίσουν το κύρος. Διότι ένας πολίτης που ζει σε αυτές τις περιοχές, έχει μία προκατάληψη και ένα αίσθημα κατωτερότητας και λέει: "εφόσον αυτοί που ψήφισα δεν έρχονται στην περιοχή μου, άρα δεν αξίζω". Επίσης, η προβολή των περιοχών, και μάλιστα των θετικών στοιχείων τους, από τα Μ.Μ.Ε., όπως ήταν κατά την προεκλογική εκστρατεία, έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο. Θέλουμε μία παιδεία πολιτιστική, η οποία να δίνει στους κατοίκους να καταλάβουν τα δικαιώματά τους, να μιλήσουν και να αναδειχθούν στους υπόλοιπους ανθρώπους, μία παιδεία που να ανοίγει τους πνευματικούς ορίζοντές τους και όχι να τους κάνει υποτελείς σε κάποιους δημαγωγούς.

Επίσης, μία αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων, ούτως ώστε να δώσουμε μία άλλη αισθητική σε αυτές τις περιοχές. Επίσης, διαφύλαξη και αναβάθμιση του περιβάλλοντος, γιατί, όταν ένας άνθρωπος ζει ανάμεσα στο πράσινο και όπου υπάρχουν ανοικτά χρώματα, νιώθει πιο ωραία. Και αρχίζει και εκτιμά το περιβάλλον και τον ίδιο του τον εαυτό.

Πολλές φορές άνθρωποι που νιώθουν υποβαθμισμένοι, στρέφονται προς τη θρησκεία και μετατρέπονται σε θρησκόληπτους. Ακολουθούν ό,τι τους λέει η εκκλησία, δηλαδή όα ο Θεός και μόνο Αυτός μπορεί να αναβαθμίσει τη ζωή τους. Προτείνω να γίνει συνεργασία μεταξύ κράτους και εκκλησίας με την εκκλησία να ανοίγει τους πνευματικούς ορίζοντες των ανθρώπων αυτών, ώστε να καταλάβουν ότι από μόνοι τους έχουν αξία και ποιότητα.

Όλοι οι άνθρωποι κάθε ηλικίας πρέπει να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους, τις επιστημονικές ανακαλύψεις, την πολιτιστική και πολιτική πορεία της Ελλάδας, ώστε να γίνουν ενεργοί πολίτες.

Κυρίως αναφέρομαι σε ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας, που δεν έχουν τις ευκαιρίες έκφρασης, όπως αυτές που δίνονται στους νέους - π.χ. Βουλή των Εφήβων.

Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ και στη διοργάνωση διαγωνισμών κάθε είδους, όπως, μαθηματικών, κινηματογραφικών, φωτογραφίας κ.λπ. που θα δώσουν την ευκαιρία στα ταλέντα να διακριθούν σε απομακρυσμένες περιοχές. Η ιστορία έχει αποδείξει ότι πολλά ταλέντα προήλθαν από περιοχές απομακρυσμένες, διότι ανέπτυξαν διαφορετική ωριμότητα από τα παιδιά στο κέντρο των πόλεων.

Θα ήθελα ακόμη να αναφερθώ και στην πολιτική. Η ιδεατή κοινωνία, καθώς επίσης και το ιδεατό σύστημα διακυβέρνησης ενός κράτους, δεν μπορούν να επιτευχθούν, εάν οι πολιτικοί συνεχίζουν να μιλούν μεταχειριζόμενοι μια "ξύλινη γλώσσα" και να αψημαχούν μεταξύ τους. Δεν μπορεί να υπάρξει συνεργασία ανάμεσα στους ανθρώπους με αυτές τις περιστάσεις. Θα ήθελα να χρησιμοποιήσω τα λόγια του Διονύση Σαββόπουλου "κάτω στις διαλεκτικές των τεχνικών της εξουσίας". Μόνον εάν ένας πολιτικός πλησιάσει το λαό, τότε και οι άνθρωποι του λαού μπορούν να συνεργαστούν μεταξύ τους. Έτσι, θα πετύχουμε ένα αύριο καλύτερο από το χθες. Ευχαριστώ.

ΓΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Μουρατίδου.

ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΡΑΤΙΔΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, αντιπροσωπεύω το Λύκειο Σοχού στην Επαρχία Θεσσαλονίκης. Το θέμα για το οποίο θα σας μιλήσω είναι η πολιτική.

Η πολιτική πιστεύω ότι είναι ένα μείζον και επίκαιρο θέμα, που απασχολεί όλους ανεξαιρέτως ηλικίας και κοινωνικής τάξης. Εάν κάποιος είναι γνώστης της πολιτικής, σε περίοδο εκλογών θα γνωρίζει ποιον θα ψηφίσει και ποιον θα απορρίψει. Για να το ξέρει αυτό κάποιος, όμως, θα πρέπει να ασχολείται ενεργά με την πολιτική ή να παρακολουθεί τα τεκταινόμενα στη χώρα του, μέσω ραδιοφώνου ή τηλεόρασης.

Στη χώρα μας εφόσον υπάρχει Δημοκρατία, ο λαός είναι αυτός που κάθε τέσσερα χρόνια εκλέγει το κόμμα, που θα γίνει κυβέρνηση. Παρατάξεις υπάρχουν πολλές στη χώρα μας: οι κυριότερες είναι ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΚΚΕ, Συνασπισμός και ΔΗΚΚΙ. Κάθε κόμμα προσπαθεί να δυσφημίσει το άλλο, ώστε να κλονίσει την πίστη και το ενδιαφέρον των ψηφοφόρων και να τους πάρει με το μέρος του. Αυτό πολλές φορές δημιουργεί διχόνοια μεταξύ των πολιτών που οδηγεί σε στασιμότητα τη χώρα μας.

Όπως γνωρίζουμε, για να προοδεύσει μία χώρα πρέπει οι πολίτες της να είναι ενωμένοι μεταξύ τους και όχι χωρισμένοι σε κομματικά σύνολα. Η γνώμη μου είναι ότι, όταν ένα κόμμα δυσφημεί ένα άλλο με στόχο να του αποσπάσει

τους ψηφοφόρους, στην ουσία βλέπει τον εαυτό του. Δεν αξίζει τίποτα, από τι στιγμή που φέρεται ύπουλα. Για αυτό οι πολίτες πρέπει να έχουν διαμορφώσει δική τους γνώμη για την πολιτική, ώστε να μην πέφτουν θύματα αυτών που τους τάζουν “λαγούς με πετραχήλια”. Το κόμμα που πραγματικά αξίζει είναι αυτό που διαθέτει πραγματικές αποδείξεις για να κατηγορήσει ένα άλλο και να μπορεί να στηρίξει τις κατηγορίες του, πράττοντας σωστά για το κοινωνικό σύνολο και συμφέρον.

Επίσης, είναι άξιο το κόμμα που διατηρεί την ηρεμία στο εσωτερικό του και δεν υπάρχουν συγκρούσεις σ’ αυτό. Η ηρεμία αυτή εμπνέει στον κόσμο τη σιγουριά που θα του παρέχει την ελευθερία του. Κυβέρνηση έχουν κάνει πολλά κόμματα. Συνεπώς, πολλοί πολιτικοί πέρασαν από την εξουσία. Λίγοι, όμως, είναι οι πολιτικοί που προσπαθούν πραγματικά για το κοινωνικό συμφέρον. Οι περισσότεροι προσπαθούν για το προσωπικό τους συμφέρον. Η χώρα μας έχει έλθει σε δύσκολη θέση αρκετές φορές, εξαιτίας κάποιων πολιτικών που δεν πήραν σωστές αποφάσεις σε κρίσιμες στιγμές. Η στάση των άλλων χωρών απέναντί μας κλονίστηκε περισσότερο. Θεωρώ τους πολιτικούς αυτούς ανόητους, διότι ενώ ξέρουν ότι οι πολιτικοί και τα ΜΜΕ των άλλων χωρών ψάχνουν ευκαιρίες για να μας συκοφαντήσουν, αυτοί πέφτουν στις παγίδες τους και καθιστούν τη χώρα μας στόχο των άλλων χωρών. Αντί αυτοί οι πολιτικοί να τιμωρούνται παραδειγματικά, συνεχίζουν να κατέχουν σημαντικές θέσεις, όπου μπορούν να διαπράξουν ακόμα σημαντικότερα σφάλματα.

Όλοι γνωρίζουμε ότι εδώ και αρκετά χρόνια Κυβέρνηση είναι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, με αρχηγό τον κ. Σημίτη, ο οποίος πήρε στα χέρια του τη διακυβέρνηση της χώρας το 1996, μετά το θάνατο του Ανδρέα Παπανδρέου. Ο κ. Σημίτης και τα στελέχη του κόμματός του μας διαβεβαιώνουν συνεχώς για την αξιολογή πρόοδο της χώρας μας, κυρίως στον οικονομικό τομέα. Εγώ, όπως και τα υπόλοιπα παιδιά, έχουμε κάτι κοινό που είναι χαρακτηριστικό της ηλικίας μας: το ότι δεν πιστεύουμε τίποτα από όσα μας λένε, εάν δεν μας πείσουν με αποδείξεις, εάν δεν ερευνήσουμε και μόνοι μας το θέμα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η μόνη απόδειξη είναι η ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, αλλά ακόμη δεν ξέρουμε, εάν οι συνέπειες για τη χώρα μας είναι θετικές ή αρνητικές. Στα δικά μου μάτια τίποτα δεν φανερώνει την οικονομική μας πρόοδο. Πείτε μου, τι θα μπορούσε να φανερώνει κάτι τέτοιο, μήπως η μεγάλη φορολογία, οι τόκοι, ο πληθωρισμός, η εγκληματικότητα; Τώρα τελευταία οι άλλοι λαοί μας έχουν στήσει στον τοίχο και μας πυροβολούν με κατηγορίες. Οι αποδείξεις αυτές μαρτυρούν κάθοδο ή καλύτερα στασιμότητα της οικονομίας, διότι η οικονομία μας ποτέ δεν ήταν ανθηρή. Τρανταχτή απόδειξη για αυτό είναι τα τόσα δάνεια που έχει πάρει η χώρα μας και συνεχίζει να παίρνει από πλουσιότερες χώρες, χωρίς να μπορεί να τα εξοφλήσει.

Όσα χρόνια είναι κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ, άλλα τόσα χρόνια αντιπολίτευση είναι η Νέα Δημοκρατία. Σήμερα αρχηγός της είναι ο κ. Καραμανλής, που ποτέ μέχρι σήμερα δεν διατέλεσε Πρωθυπουργός και για αυτό πολλοί πολίτες μπορεί να είναι επιφυλακτικοί, διότι δεν γνωρίζουν εάν ο κ. Καραμανλής μπορεί να κυβερνήσει ή όχι.

Χωρίς να θέλω να θίξω κανέναν θα ήθελα να υποβάλω ένα ερώτημα σε όλους αυτούς τους πολίτες, καθώς και σε εσάς, που αντιπροσωπεύετε το μέλλον της χώρας μας: Αυτοί που μας κυβερνούν τόσα χρόνια, μας κυβερνούν με το σωστό τρόπο; Ο καθένας δίνει διαφορετική απάντηση, όχι σύμφωνα με τη λογική, αλλά με το συμφέρον του.

Άλλη μία απόδειξη διχόνοιας μεταξύ των πολιτών αποτελεί και το θέμα των ταυτοτήτων. Η Κυβέρνηση και όσοι ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ ισχυρίζονται ότι η ταυτότητα είναι κρατικό έγγραφο και αφορά μόνο την πολιτεία, δηλαδή είναι κατά της αναγραφής του θρησκευόμενου. Τα στελέχη των άλλων κομμάτων, θεωρούν ότι η αναγραφή του θρησκευόμενου αφορά και την Εκκλησία υπέρ της αναγραφής. Ας υποθέσουμε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι αντιπολίτευση και η Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση. Τότε τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά. Τα στελέχη και οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ θα τάσσονταν υπέρ της αναγραφής του θρησκευόμενου, ενώ τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας κατά. Και στις δύο περιπτώσεις βλέπουμε ότι τα κόμματα αποβλέπουν στο συμφέρον τους, ακόμη και με διατάραξη της θρησκείας. Αναρωτιέμαι: εφόσον η ταυτότητα θεωρείται κρατικό έγγραφο, τι θα γίνει με τους κρατικούς χώρους, όπως τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τα στρατόπεδα και τα δικαστήρια; Μήπως τους πέρασε η ιδέα να αφαιρέσουν την εικόνα του Χριστού και από αυτούς τους χώρους; Πρέπει να αρνηθούμε τη θρησκεία μας, για να θεωρηθούμε Ευρωπαίοι; Μήπως πιστεύουν οι άνθρωποι αυτοί σε άλλο Θεό, δηλαδή στο χρήμα; Εάν νομίζουν ότι δεν θα αντισταθούμε, τότε γελάστηκαν.

Ο Χριστός δέχθηκε με μεγάλη προθυμία να σταυρωθεί για να σώσει εμάς, τους αμαρτωλούς. Δεν αξίζει εμείς να σταυρωθούμε στο όνομα της αγάπης, της αρετής, της καλοσύνης, της ελευθερίας; Δεν αξίζει να σταυρωθούμε στο όνομα του Ιησού Χριστού; Δεν αξίζει να λεγόμεθα άνθρωποι; Ο ελληνικός λαός πιστεύω ότι ποτέ δεν θα αρνηθεί τη θρησκεία του που είναι ό,τι πολυτιμότερο έχει. Εγώ προσωπικά προτιμώ να διαγραφεί από την ταυτότητα μου το ονοματεπώνυμό μου παρά η θρησκεία μου. Το ονοματεπώνυμό μου χρησιμοποιείται για την αναγνώριση του προσώπου, ενώ η θρησκεία για την αναγνώριση της ψυχής. Προτιμώ η ψυχή μου να είναι αναγνωρισμένη από το Θεό, παρά το ονοματεπώνυμό μου από το κράτος.

Ελπίζω και εύχομαι όλοι εσείς να πιστεύετε το ίδιο. Αν

βγει η εικόνα του Χριστού από τους κρατικούς χώρους π.χ. τα δικαστήρια, τότε πού θα ορκίζονται οι μάρτυρες; Θα ορκίζονται στο Θεό ή στο χρήμα; θα συνεχίσουν οι άνθρωποι να είναι άνθρωποι ή θα γίνουν κτήνη; Όλα αυτά θα πρέπει να τα σκεφθούν οι αρμόδιοι και να μην κάνουν αυτό το τόσο μεγάλο και τραγικό λάθος που θα επιφέρει στη χώρα μας ένα τεράστιο πλήγμα μεγαλύτερο και από αυτό που προξένησαν οι τόσοι αμυντικοί πόλεμοι που κάναμε. Ας σταματήσουμε, λοιπόν, να κοιτάμε το συμφέρον του κόμματός μας που σημαίνει και προσωπικό συμφέρον και ας νοιαστούμε περισσότερο για το κοινωνικό συμφέρον.

Δύο συνεκτικά στοιχεία όλων των πολιτών που τους βοήθησαν κατά καιρούς στο να πάρουν σωστές αποφάσεις είναι ότι όλοι είναι χριστιανοί ορθόδοξοι και ότι όλοι είναι Έλληνες. Και όπως λέει και το τραγούδι “Έλληνες είμαστε, θα βρούμε τρόπο να ζωντανέψουμε αυτόν τον τόπο”. Μόνο όμως, αν είμαστε ενωμένοι θα το καταφέρουμε αυτό. Ευχαριστώ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το αντικείμενο της Επιτροπής μας αφορά την οργάνωση του κράτους, καθώς και ζητήματα που σχετίζονται με την κοινωνική δικαιοσύνη, τη διοίκηση και τον τρόπο λειτουργίας της. Στις άλλες Επιτροπές συζητούν ζητήματα που αφορούν την οικονομία, την εξωτερική πολιτική κ.λπ. Τα ζητήματα που σχετίζονται με το θέμα της ταυτότητας είναι ζητήματα που κατ’ αρχήν δεν αφορούν τη δική μας Επιτροπή. Αφορούν την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Είναι ζητήματα που πρέπει να τα προσεγγίζουμε με ένα λεπτό τρόπο για τον απλό λόγο ότι το 97% του ελληνικού πληθυσμού είναι χριστιανοί ορθόδοξοι. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε κάθε λόγο να κρατήσουμε αυτή την ενότητα και να μην τη διχάσουμε.

Επίσης, το Σύνταγμά μας, αλλά και οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας αναγνωρίζουν ότι η ορθόδοξη θρησκεία είναι η κυρίαρχη θρησκεία της χώρας μας. Με βάση το Σύνταγμα, αλλά και τους νόμους αποδίδονται μια σειρά από τιμές και προνόμια στις σχέσεις του Κράτους με την Ορθοδοξία.

Ανεξάρτητα από το αν κάποιος είναι υπέρ ή κατά στο αν πρέπει να καταργηθεί από την ταυτότητα ή όχι το θρήσκευμα, αυτό δεν αναιρεί το ότι είμαστε όλοι χριστιανοί ορθόδοξοι. Όλοι μας και πολύ περισσότερο εμείς που έχουμε και την ευθύνη της εκπροσώπησης με τις επιλογές μας και τις παρεμβάσεις μας πρέπει να βοηθούμε, ώστε αυτή η δημιουργική πορεία των σχέσεων εκκλησίας - ελληνικής πολιτείας να διατηρηθεί στους αιώνες. Αυτό το λέω, γιατί δε θα ήθελα να παρασυρθούμε σε μια συζήτηση σχετική με το θέμα των ταυτοτήτων.

Θίγεται άλλα ζητήματα που αφορούν το μέλλον της δημοκρατίας με πολύ εύστοχο τρόπο και θα παρακαλούσα να συνεχίσουμε τη συζήτηση πάνω σ’ αυτά τα ζητήματα, καθώς και πάνω σε διλήμματα υπαρκτά. Θίξατε πολύ όμορφα τα ζητήματα των Μ.Μ.Ε. και των

σχέσεών τους με τη Δημοκρατία, τα ζητήματα της αποκέντρωσης, των ναρκωτικών, των μεταναστών, των πλουραλιστικών κομμάτων κ.λπ. Όλα αυτά είναι θέματα που αφορούν το μέλλον μας. Επειδή η Ελλάδα θα βρεθεί στον πυρήνα των εξελίξεων της Ευρώπης, η πολιτιστική μας ταυτότητα και η δημοκρατική μας παράδοση θα πρέπει να διατηρηθεί. Αυτά, όμως, προϋποθέτουν αξίες, αρχές και πρωτοβουλίες. Εσείς έχετε μία αυθεντικότητα και μια γνησιότητα και μπορείτε να τα εκφράσετε πολύ καλύτερα απ’ ό,τι εμείς είτε γιατί έχουμε μπει στη λογική της παραγωγής είτε γιατί λαμβάνουμε και άλλα πράγματα υπόψη μας που δε μας επιτρέπουν να εκφράσουμε τόσο αυθεντικά μερικά πράγματα που εσείς εκφράζετε.

(Μετά τη διακοπή)

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σάρα Κουγιουμτζίδου.

ΣΑΡΑ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΙΔΟΥ (Επικρατίας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, εκπροσωπώ το νομό Ροδόπης και συγκεκριμένα το 1ο Τεχνικό Λύκειο Κομοτηνής. Προτού αρχίσω θα ήθελα να εκφράσω την απεριόριστη χαρά μου που βρίσκομαι στη Βουλή των Εφήβων. Επίσης, θα ήθελα την επείκειά σας για τυχόν λάθη της ομιλίας μου.

Το θέμα για το οποίο θα σας μιλήσω είναι η δικαιοσύνη, που είναι ένας από τους βασικούς θεσμούς της δημοκρατίας. Η δικαιοσύνη μας εξασφαλίζει την ομαλή κοινωνική συμβίωση και την ευημερία. Ωστόσο είναι ένα από τα λίγα όπλα των αδυνάτων, αφού βάσει αυτής όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι μεταξύ τους και έχουν ίσα δικαιώματα απέναντι στο νόμο, ανεξάρτητα από τη θρησκεία, την οικονομική κατάσταση και τη φυλή.

Τα αίτια της δικαιοσύνης είναι πολλά. Θα αναφερθώ σε κάποια, όπως οι παράνομες συλλήψεις και οι φυλακίσεις, οι στερήσεις και οι εξορίες που γίνονται. Αλλά αίτια της δικαιοσύνης είναι η εκμετάλλευση και η κακομεταχείριση των ανυπεράσπιστων και αδύνατων ανθρώπων. Γι’ αυτό πιστεύω πως είναι απαραίτητο να επικρατεί ο βασικός αυτός θεσμός, δηλαδή η δικαιοσύνη. Και να δοθεί τέλος στην εκμετάλλευση και την κακομεταχείριση και να δείξουν έλεος και ίχνος ανθρωπιάς όλοι αυτοί που ονομάζονται ισχυροί και δυνατοί. Σας ευχαριστώ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Θεοδώρου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (Νομός Μασσηρίας): Κύριε Πρόεδρε, με απασχολεί έντονα το θέμα της ελληνικής δημόσιας κακοδιοίκησης. Ο συγκεντρωτισμός των εξουσιών στη δημόσια διοίκηση αποτελεί τροχοπέδη για την ανάληψη πρωτοβουλιών από τους πολίτες της περιφέρειας και φυσικά όχι μόνο από αυτούς, ενώ συντελεί στην κακοδιοίκηση και στην καθυστέρηση αποπεράτωσης έργων μείζονος σημασίας.

Η αναδιάρθρωση της κρατικής μηχανής και του διοικητι-

κού χάρτη της χώρας κρίνεται συνεπώς επιτακτική, καθώς οι εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο καλπάζουν και η Ελλάδα καλείται να τις εκμεταλλευτεί προς όφελός της. Για να εισέλθω στην ουσία του θέματος πρέπει να μειωθούν άμεσα οι περιφέρειες της χώρας, από 13 σε 8 ή 9 και να καταργηθεί ο θεσμός των νομαρχιών, ώστε να επιτευχθεί η αποτελεσματικότητα της διοίκησης της επικράτειας. Είναι απαραίτητη η δημιουργία μητροπολιτικών περιφερειακών κέντρων, όπως π.χ. η Πάτρα, τα Ιωάννινα, ο Βόλος, όπου θα οργανωθούν οι διοικητικοί φορείς και τα οποία θα ελέγχουν ολόκληρη την περιφέρεια συνιστώντας τα κέντρα της οικονομικής και πολιτικής ζωής.

Σημαντικότερη είναι επίσης η κατάργηση του διορισμού κομματικοποιημένων περιφερειαρχών και η καθιέρωση αιρετών περιφερειαρχών και περιφερειακών συμβουλίων, όπου θα συζητούνται τα θέματα που απασχολούν την περιφέρεια και μόνο. Ας εκχωρηθούν επιτέλους ουσιαστικές αρμοδιότητες στην περιφέρεια, όπως η κατασκευή δημοσίων έργων, η διαχείριση οικονομικών πόρων και ο έλεγχος των αστυνομικών αρχών.

Η Εθνική Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εσωτερικών να δίνουν τις βασικές κατευθύνσεις της οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής και να μην επεμβαίνουν άμεσα στα εσωτερικά ζητήματα των περιφερειών.

Ας τεθεί τέρμα στο ρουσφέτι και στην αδιαφάνεια στις προσλήψεις του δημοσίου. Η επιλογή των υπαλλήλων να συντελείται με κριτήρια, όπως ο αριθμός των πτυχίων και μεταπτυχιακών, οι ξένες γλώσσες, οι επικοινωνιακές δυνατότητες, η γνώση χρήσης των Η/Υ και του διαδικτύου και γενικά η κατάρτιση σε βασικές πτυχές της καθημερινής ζωής.

Πρέπει τα κονδύλια να κατανέμονται δικαιότερα ανάλογα με τις ανάγκες κάθε νομού ξεχωριστά. Επιβάλλεται η άμεση, αποτελεσματική και ανιδιοτελής αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών κάθε περιοχής με στόχο την οικονομική ευμάρεια του κοινωνικού συνόλου. Και αναφέρω αυτό, διότι σε περιοχές όπως η ιδιαίτερη πατρίδα μου η Μεσσηνία και γενικά η Πελοπόννησος, υπάρχουν δυνατότητες για ραγδαία οικονομική εξέλιξη. Όμως, παραγνωρίζονται χάρη των μεγάλων συμφερόντων της κεντρικής διοίκησης. Αυτό δεν μπορεί κανένας να το ανεχθεί πλέον. Η ανάπτυξη πρέπει να είναι πραγματικά ισόρροπη. Απαιτείται επομένως αναδιάρθρωση στην κατανομή αρμοδιοτήτων ανάμεσα στους φορείς εξουσίας και στη διοικητική διαίρεση της επικράτειας, ώστε η κεντρική εξουσία να αναλάβει ρόλο επιτελικής διοίκησης και να εξασφαλιστεί ο βασικός στόχος. Η ανέλιξη του κάθε πολίτη, ανεξαρτέτως τόπου διαμονής, σε πολιτικοποιημένο ον και η αποτελεσματικότερη εξυπηρέτησή του. Σας ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα

σχολιάσω αυτά που είπε ο συνάδελφος από τη Σαντορίνη. Η άμεση ψηφοφορία που πρότεινε, μου θυμίζει μαζοποίηση. Ζούμε σε μια εποχή που ο καθένας κοιτάζει το συμφέρον του πάνω από την πατρίδα. Νομίζω, ότι η κοινή γνώμη επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τα ΜΜΕ. Η γνώμη μου για το σύστημα που πρότεινε είναι ότι αυτό που λέει, είναι θεωρητικά σωστό και δημοκρατικό, αλλά όχι εφαρμόσιμο στη σύγχρονη εποχή.

Με την κατάργηση των κομμάτων δεν νομίζω ότι θα γίνει κάτι σπουδαίο. Τα κόμματα αντιπροσωπεύουν τις απόψεις πολλών βουλευτών. Δεν βρίσκω το λόγο να καταργηθούν τα κόμματα.

Θέλω να απευθύνω μια ερώτηση στους θρησκόληπτους: Ακούν αυτά που είπε κάποτε ο Χριστός, ή αυτά που λέει η Εκκλησία;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Σπυρλιάδου.

ΣΟΦΙΑ ΣΠΥΡΛΙΑΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Θα μιλήσω για την ισότητα των φύλων. Αυτό το θέμα είναι σημαντικό, αλλά, κατά τη γνώμη μου, ίσως να θεωρείται “σούπα”. Η ισότητα των φύλων στην Ελλάδα είναι μια πραγματικότητα στα χαρτιά. Σε σύγκριση με παλαιότερα στις μέρες μας η θέση της γυναίκας στην κοινωνία είναι σε καλύτερο σημείο. Στις μέρες μας η γυναίκα εκτός από όμορφη - όμορφη, έπρεπε και πρέπει να είναι σε κάθε εποχή οικονομικά εύρωστη και επαγγελματικά καταξιωμένη, έτσι ώστε να έχει μια σημαντική κοινωνική θέση. Το ίδιο δεν ισχύει σήμερα για τους άντρες και, κατά τη γνώμη μου, είναι αρνητικό. Οι γυναίκες δεν έχουν ευκαιρίες στην πολιτική, λόγω κάποιων προκαταλήψεων. Αυτοί που μας εξουσιάζουν - δεν εννοώ την κυβέρνηση - και μιλώ για τα οικονομικά συμφέροντα που πλήττουν τη χώρα μας, καθώς και κάθε πολιτισμένη χώρα, θέλουν να αποκοιμίσουν, κατά κάποιο τρόπο, το λαό και να τον στρέψουν την προσοχή του σε ασήμαντα θέματα. Θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε ότι τα χρήματα και η επαγγελματική καταξίωση είναι αυτά που πρέπει να επιδιώκουμε στη ζωή μας. Δεν θεωρούν τη μόρφωση σημαντικό στοιχείο για τη βελτίωση της προσωπικότητας των γυναικών. Αυτό ισχύει τουλάχιστον για την περιοχή μου, αλλά πιστεύω και γενικότερα.

Αυτοί που μας εξουσιάζουν δε θέλουν οι γυναίκες να ασχολούνται με τα πολιτικά πράγματα και γενικά να είναι μορφωμένες και καλλιεργημένες. Αυτό συμβαίνει γιατί, εάν ο λαός είναι μορφωμένος, τότε αυτό είναι επικίνδυνο γι’ αυτούς. Όλα τα επαναστατικά κινήματα που έγιναν στην ιστορία, έγιναν από το λαό που βρισκόταν σε κατάσταση εξαθλίωσης με οικονομική ανέχεια κ.λπ.. Αυτοί που καθοδήγησαν αυτό το λαό ήταν άνθρωποι μορφωμένοι και ήταν γνώστες των πραγμάτων. Όταν ο λαός και γενικότερα οι λαοί του κόσμου είναι μορφωμένοι, τότε θα είναι σε θέση να αναζητήσουν μια καλύτερη κατάσταση από αυτή που βρίσκονται. Φαινομενικά υπάρχουν κάποια δικαιώματα και ελευθερίες,

αλλά όταν αντιληφθείς ότι υπάρχει κάτι καλύτερο, ίσως να οδηγηθούμε σε μια επανάσταση. Αυτό δεν συμφέρει αυτούς που μας εξουσιάζουν. Με τον όρο “εξουσία” δεν εννοώ την Κυβέρνηση. Μιλώ πάντα για τα οικονομικά συμφέροντα που κρύβονται πάντα πίσω από τα ΜΜΕ και τους πολιτικούς. Ευχαριστώ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Είσαι υπέρ της ποσόστωσης των γυναικών στη συμμετοχή στα διάφορα συστήματα της εξουσίας; Μήπως θα πρέπει να εκλέγονται οι γυναίκες με ίσες αφετηρίες με τους άντρες;

ΣΟΦΙΑ ΣΠΥΡΑΙΑΛΟΥ (Νομός Κιλίκης): Το είπα στην αρχή. Επειδή στα χαρτιά έχουμε τα ίδια δικαιώματα, θα πρέπει η ισότητα να υπάρχει και στη μάρφωση και όχι στην οικογενειακή αποκατάσταση κ.λπ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τα κόμματα έχουν επιβάλλει την ποσόστωση. Δηλαδή, ανεξάρτητα με το αν συγκεντρώνει τον απαιτούμενο αριθμό ψήφων μια γυναίκα θεωρείται αυτονόητο ότι πρέπει να εκπροσωπείται το γυναικείο φύλο στα διάφορα όργανα υποχρεωτικά. Άλλοι λένε ότι δε χρειάζεται η ποσόστωση και άλλοι λένε ότι πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στη γυναίκα να συμμετέχει πιο ενεργά στα διάφορα συστήματα εξουσίας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δέσποινα Παναγιωτοπούλου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ξάνθης): Κύριε Πρόεδρε, εκπροσωπώ το Νομό Ξάνθης. Θέλω να πω κάποιες συμπληρωματικές απόψεις για το θέμα των πολιτικών προσφύγων.

Πολλοί νομίζουν ότι αυτοί οι πρόσφυγες είναι εγκληματίες. Όμως δεν είναι έτσι, αν και πολλούς τους βολεύει να τους χαρακτηρίζουν έτσι και τα ΜΜΕ κατάφεραν να περάσουν αυτή την εικόνα στον απλό λαό. Είναι απογοητευτικό και απαισιόδοξο για το μέλλον της κοινωνίας το ότι το μεγαλύτερο ποσοστό του ελληνικού λαού και εμείς τα παιδιά έχουμε την ίδια γνώμη, που ενισχύει το ρατσισμό. Η μορφή του ρατσισμού που μαστίζει περισσότερο τη χώρα μας αυτή την εποχή, είναι ο ρατσισμός εναντίον των προσφύγων από την Αλβανία, τη Ρωσία και τις άλλες χώρες του πρώην “ανατολικού μπλοκ”.

Η μορφή, όμως, ρατσισμού που αγγίζει τα όρια του μίσους είναι ο ρατσισμός κατά των Μουσουλμάνων. Από μικρά παιδιά μας μαθαίνουν για τους κακούς, βάρβαρους και μισητούς Μουσουλμάνους. Ο ρατσισμός καλλιεργείται με τα πιο αξιόλογα μέσα. Όμως, σε κανένα σχολείο και από κανένα εθνικόφρονα και ευπατρίδη δάσκαλο δεν έχει διδαχθεί, ότι οι Έλληνες είναι πρόσφυγες από την εποχή του Ξένιου Δία. Δεν έχει λεχθεί το ότι ο ρατσισμός είναι ο πολιτισμός των ηλιθίων και των “κολλημένων”. Ίσως θα πρέπει να σκεφθούν και οι πολιτικοί που προτείνουν λύσεις στο όνομα της δημοκρατίας και να πουν κάτι απλό: Όταν σε μια κοινωνία καλλιεργείται ο ρατσισμός, τότε πεθαίνει η

Δημοκρατία. Όταν πεθαίνει η Δημοκρατία, τότε γεννιέται ο φασισμός και όταν γεννιέται ο φασισμός, τότε πεθαίνουν αθώοι.

Υποτίθεται ότι εμείς είμαστε η ελπίδα αυτού του τόπου. Καλό θα ήταν να κάνουμε μια ουσιαστική αυτοκριτική και να πατάξουμε αυτό που μας έχουν καλλιεργήσει και έχει ριζώσει μέσα μας και το έχουμε δεχθεί άκριτα, δηλαδή τον ρατσισμό στην κάθε μορφή του.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Λαμπρακάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΑΚΗ (Γερμανία): Κύριε Πρόεδρε, στη Γερμανία, τα παιδιά των μεταναστών, όπως και οι γονείς μας ζούμε με το όνειρο της επιστροφής στην πατρίδα. Παρ’ ό,τι είμαστε τρίτη γενιά, πατρίδα μας θεωρούμε την Ελλάδα. Όσο οι Γερμανοί μας αποκαλούν “φιλοξενούμενους ξένους εργάτες”, που είναι συνώνυμο του “παρακατιανού”, τόσο εμείς χτίζουμε ένα άσυλο στην ψυχή μας, την Ελλάδα.

Γονείς, δάσκαλοι και συγγενείς, μας μαθαίνουν ότι η Ελλάδα είναι το καλύτερο μέρος του κόσμου και οι Έλληνες οι εξυπνότεροι, ομορφότεροι και σε όλα ανώτεροι. Διαβάζουμε για θεούς, ημίθεους, ήρωες, σοφούς, γενναίους και ωραίους και ότι μας ζηλεύουν και μας φοβούνται γι’ αυτά τα προτερήματα. Και γι’ αυτό δεν μας αφήνουν να προκόψουμε.

Πατώντας το πόδι μας στην Ελλάδα και ερχόμενοι σε επαφή με την ελληνική πραγματικότητα, διαπιστώνουμε ανοργανωσιά, προχειρότητα, επιδειξιμανία, “φακελάκια”, παραπαιδεία, κολακεία. Ακούμε τους πολιτικούς να μιλάνε για δημοκρατία, αλλά ελάχιστοι πιστεύουν σ’ αυτή. Αυτό που πιστεύουν είναι οι “mercedes” και η αύξηση του μισθού τους. Αλλάζουν τους νόμους κάθε μέρα. Κάθε αρχή της σχολικής χρονιάς, καινούργια παιδεία προγραμματίζουν και, κάθε τέλος της χρονιάς, χειρότερη την παραδίδουν. Ο ένας υπουργός κατηγορεί τον άλλο για ανικανότητα. Ομιλούν για σύγχρονο μέλλον, λες και στο παρελθόν δεν ήταν οι ίδιοι που έφτιαξαν το παρόν. Οι Έλληνες βρίσκονται σε ένα συνεχή ελληνοελληνικό πόλεμο.

Στη Γερμανία, στις αρνητικές διαφημίσεις γράφουν “οργανωθείτε σαν Έλληνες”. Ήδη, γίναμε ρεζίλι για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και οι Γερμανοί πολιτικοί κάνουν ερωτήσεις στους αρμόδιους υπουργούς, αν είναι έτοιμοι να “αρπάξουν” τους Ολυμπιακούς Αγώνες από τη Ρώμη, διότι εμάς μας έχουν ανίκανους και ξεγραμμένους. Στο εξωτερικό, κανείς δε μας φοβάται για τα προσόντα μας. Μας αγνοούν.

Τελειώνω με μια ευχή. Να σταματήσει επιτέλους αυτός ο ελληνοελληνικός πόλεμος.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εισερχόμεθα στις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Ρωμαίου.

ΙΩΑΝΝΑ ΡΩΜΑΙΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Πιστεύω ότι

στην Ελλάδα δεν υπάρχει μεγάλος ρατσισμός εναντίον των λαθρομεταναστών. Αν υπήρχε δεν θα τους δίνανε ούτε δουλειά, ούτε στέγη, ούτε φαγητό.

Αναφέρθηκα πριν στην εξαφάνιση της “ομοεθνίας”. Στη χώρα μας υπάρχει 97% “ομοεθνία”, ορθοδοξία και οικογένεια. Αυτά τα τρία ενοχλούν κάποιους και θέλουν να τα εξαφανίσουν. Εμείς οι νέοι πρέπει να προστατεύσουμε αυτά τα τρία “δώρα Θεού” που κληρονομήσαμε και να μην αφήσουμε τους απερίσκεπτους της μειοψηφίας να επιβληθούν.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λουκάς Ζίλο - γερμανός.

ΛΟΥΚΑΣ ΖΙΛΟ - ΓΕΡΜΑΝΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θέλω να κάνω κάποιες παρατηρήσεις σε όσα ακούστηκαν προηγουμένως.

Κατ’ αρχάς, να ρωτήσω τη συνάδελφο που αναφέρθηκε στην ισότητα των δύο φύλων, αν το ποσοστό ισότητας είναι ανάλογο με το μορφωτικό επίπεδο του αντίστοιχου κράτους.

Μια άλλη συνάδελφος αναφέρθηκε στις ταυτότητες. Θα ήθελα να πω ότι εμείς δεν μπορούμε να πούμε αν αυτή η υπόθεση είναι δημοκρατική ή αντιδημοκρατική, διότι δεν γνωρίζουμε τα άρθρα του Συντάγματος και δεν είμαστε εμπειρογνώμονες σε τέτοια θέματα. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να πιστεύει και σε άλλο Θεό. Και ο Μουσουλμάνος και ο Βουδιστής είναι άνθρωποι. Στα μάτια του Θεού δεν αναγνωρίζεται μέσω της ταυτότητας, αλλά μέσω των πράξεών του. Σύμφωνα με την χριστιανική θρησκεία, οποιοσδήποτε άνθρωπος - χριστιανός ή μη - μπορεί να πάει στον Παράδεισο.

Κάποιος άλλος συνάδελφος μίλησε για “ξύλινη” γλώσσα. Θα ήθελα να του πω ότι η γλώσσα των νέων δεν είναι ποτέ “ξύλινη” εκτός και αν πρόκειται για κομματικά φερέφωνα. Η έκφραση πολλών από μας - και δεν εξαιρώ τον εαυτό μου - πολλές φορές είναι τυπική, αλλά δεν είναι ξύλινη. Προσωπικά, δεν αποδέχομαι αυτή την έκφραση και θα χαρακτήριζα τη δική μου γλώσσα μάλλον “πήλινη” παρά “ξύλινη”.

Τέλος, όσον αφορά στους λαθρομετανάστες, θα έλεγα ότι οι γρήγορες και πρόχειρες απελάσεις λαθρομεταναστών είναι δείγμα πολιτικής βούλησης και δραστηριοποίησης, αν και δεν γίνονται με σωστά κριτήρια. Σήμερα, στην Ελλάδα υπάρχει ανεργία σε ποσοστό 11%. Ταυτόχρονα, όμως, η υπογεννητικότητα είναι τόσο μεγάλη, που σύμφωνα με έρευνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα χρειαστεί να εισέλθουν σε είκοσι χρόνια περίπου 100.000.000 μετανάστες στην Ευρώπη, για να καλυφθούν οι ανάγκες της σε εργατικό δυναμικό. Η εγκληματικότητα αυξάνει όχι μόνο εξαιτίας της εισόδου των λαθρομεταναστών, αλλά και εξαιτίας του τρόπου αντιμετώπισής τους από εμάς. Οι λαθρομετανάστες ονομάζονται έτσι, διότι μπαίνουν στη χώρα παράνομα. Όμως, αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν ούτε στη χώρα τους να ζήσουν, ούτε να πάνε σε μια καλύτερη χώρα. Οι περισσότεροι από αυτούς ζητάνε δουλειά και όχι το έγκλημα. Αντί να αυξηθούν τα

αστυνομικά μέτρα, δε θα ήταν καλύτερο να δημιουργηθούν προγράμματα για την ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία και έτσι να βοηθήσουν στην επίλυση του προβλήματος της υπογεννητικότητας;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σωτηρία Μαυρομάτη.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ (Επικρατείας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο σύστημα της ελεύθερης διακίνησης μαλακών ναρκωτικών στην Ελλάδα. Αυτό το σύστημα έχει ήδη ισχύσει στην Ολλανδία, με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι χρήστες μαλακών ναρκωτικών και να μειωθούν οι χρήστες σκληρών ναρκωτικών. Ως σχέδιο έχει δοκιμαστεί και είχε θετικά αποτελέσματα. Θα ήταν καλό να το σκεφθούμε.

Θα ήθελα να απαντήσω σε σας που μιλήσατε για την τεχνολογία που έχει εισβάλει στον ελληνικό χώρο και την θέσατε ως αίτιο αποξένωσης νέων και πολιτικής. Θα διαφωνήσω μαζί σας. Η νέα τεχνολογία δε σημαίνει αποξένωση των νέων μεταξύ τους, ούτε από την κοινωνία και το κατεστημένο. Μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην ΟΝΕ για να ενωθούμε με τους άλλους ανθρώπους. Η τεχνολογία μιλάει για ένωση και όχι για χωρισμό των ανθρώπων.

Και όσο για την πολιτική, αν διαφωνείτε με τα λεγόμενά μου, περιμένω να αποδείξετε σε μένα και σε όλους τους άλλους ότι υπολογίζετε και εμάς λίγο.

Σχετικά με ό,τι αναφέρθηκε για την ξύλινη γλώσσα το θεωρώ απαράδεκτο. Δεν είναι δυνατόν εμείς μεταξύ μας να πιστεύουμε κάτι τέτοιο. Είμαστε εδώ για να ξεφύγουμε από τέτοιους όρους, για να δώσουμε νέες ιδέες πρωτότυπες και ιδιαίτερες που προέρχονται από μυαλά 16 και 17 χρονών, από ανθρώπους έφηβους και πνευματικά ανεξάρτητους.

Σχετικά με τις ταυτότητες θέλω να πω ότι ο φανατισμός δεν οδηγεί πουθενά. Μίλησα για αλλαγή και πρέπει να προβάλλουμε νέες ιδέες, που δε θα μας δείχνουν “κολλημένους” και φανατικούς. Χρειαζόμαστε αλλαγή και δεν εννοώ αλλαγή θρησκείας, αλλά διεύρυνση οπτικού πεδίου. Δεν είμαι υπέρ ή κατά της αναγραφής του θρησκευόμενου. Άλλωστε λένε ότι πρέπει να σταματήσει η διαμάχη των Ελλήνων είτε στο θρησκευτικό είτε στο πολιτικό επίπεδο. Εμείς οι νέοι ας μην αυξάνουμε το χάσμα, αλλά ας προσπαθήσουμε να το μειώσουμε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Κλεισαρχάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΛΕΙΣΑΡΧΑΚΗΣ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Θέλω να παρέμβω στην ομιλία της συναδέλφου μου της Β΄ περιφέρειας Πειραιά. Κατ’ αρχήν σας συγχαίρω για τις τολμηρές σας απόψεις και σας θαυμάζω για το σθένος έκφρασης της γνώμης σας. Διαφωνώ, όμως, καθέτως με την πρότασή σας.

Η πιθανή αποπoinικοποίηση των μαλακών ναρκωτικών θα γκρεμίσει κάθε φραγμό και θα αφήσει την κοινωνία μας στο έλεος των βαρώνων των ναρκωτικών. Τα μαλακά ναρκωτικά,

κατά τη γνώμη μου, είναι ο βατήρας για τα σκληρά. Πώς ζητάτε την προστασία των εφήβων και των Ελλήνων γενικότερα, όταν τους ωθείτε να κάνουν χρήση αυτών των ναρκωτικών; Τα ναρκωτικά γνωρίζουμε ότι είναι η μάστιγα της σύγχρονης νεολαίας. Εμείς οι έφηβοι συχνά, λόγω της φλόγας της νεότητας και του ρηξικέλευθου του χαρακτήρα μας, προτείνουμε πράγματα επιεικώς καινοτόμα, αλλά μέχρις ενός σημείου. Όχι να γκρεμίσουμε μόνοι μας την κοινωνική συνοχή, όχι και να γίνουμε αυτόχειρες της διάβρωσης κοινωνικού ιστού. Στην αρχή της νέας χιλιετίας, όλες οι χώρες αγωνίζονται να αναχαιτίσουν την κυκλοφορία των ναρκωτικών. Εμείς οι έφηβοι της χώρας μας, που πιστεύω ακράδαντα ότι διαπνεόμαστε από ιδανικά και πως πυξίδα της ζωής μας δεν είναι μόνο η διασκέδαση, πώς προτείνουμε την αποποινικοποίηση των ναρκωτικών; Επιπλέον, αντιφάσκετε όταν ζητάτε την καταστολή των ανασταλτικών φραγμών, αποποινικοποιώντας τα ναρκωτικά, ενώ παράλληλα ζητάτε εξυγίανση των θεραπευτικών ιδρυμάτων. Εγώ πάντα πίστευα πως “το προλαμβάνειν εστί καλύτερο του θεραπεύειν”. Γιατί λοιπόν, να επιτρέψουμε στους νέους να μπουν στο χώρο των ναρκωτικών, έστω και των μαλακών; Εγώ λέω “όχι στα ναρκωτικά, ναι στη ζωή”. “Όχι στην ευτελή διασκέδαση, ναι στο καλύτερο αύριο”.

Θα αναρωτηθείτε πώς χρησιμοποιούνται αυτές οι ουσίες από τα νοσοκομεία. Μη λησμονείτε πως κάθε πράγμα στα χέρια των ειδικών γίνεται παράγοντας ανάπτυξης, στα χέρια των παρορμητικών νέων όμως, γίνεται όπλο αυτοκαταστροφής. Θα αναρωτηθείτε, επίσης, πως ίσως, αν αποποινικοποιηθούν, θα μειωθεί η τιμή τους και θα σταματήσουν να πλουτίζουν οι έμποροι θανάτου. Αναλογισθείτε, όμως, πως έτσι θα μεγαλώσει η προσφορά και θα πωλούνται στην πόρτα των σπιτιών μας. Τυχόν λοιπόν πειραματισμοί και προτάσεις που έγιναν σε άλλες χώρες (Ολλανδία) είχαν ευνοϊκές συνέπειες, αλλά αυτό δεν συνάδει με την πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας. Οι Έλληνες δεν είναι σαν τους άλλους Ευρωπαίους και το ξέρουμε όλοι. Εμείς είμαστε επαναστάτες, παρορμητικοί, αυθόρμητοι, αλλά και εύκολα παρασυρόμενοι. Ας αγωνιστούμε, λοιπόν, όλοι να σταματήσει η Ελλάδα να είναι τόπος αποπροσανατολισμένων, εθισμένων νέων. Μπορούμε με αξίες, ιδανικά, πίστη σε πατροπαράδοτες αρχές να νικήσουμε τα ναρκωτικά. Στη δύσκολη εποχή μας έχουμε ανάγκη συστράτευσης σε κοινό αγώνα για την Ελλάδα της προόδου και της ανάπτυξης.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Φώτης Μουρίκης.

ΦΩΤΗΣ ΜΟΥΡΙΚΗΣ (Β΄ Αθήνας): Θα ήθελα να εκφράσω τη δική μου αντίθετη άποψη σχετικά με τους αλλοεθνείς, οι οποίοι μεταφέρονται και δεν εισβάλουν όπως ειπώθηκε, στη χώρα μας. Δεν πρέπει να βλέπουμε όλους τους πρόσφυγες με κακό μάτι. Πολλοί από αυτούς είναι οικονομικοί πρόσφυγες και έχουν ανάγκη τη

βοήθειά μας. Στηρίζονται σε μας και εξαρτάται η οικογένειά τους από τη συμπαράστασή μας. Γιατί να τους διώξουμε;

Και εμείς δεν είχαμε οδηγηθεί λόγω ανάγκης σε άλλες χώρες π.χ. στη Γερμανία; Θα πει πως εκεί οι συνθήκες ήταν άθλιες και οι άνθρωποι ενεργούσαν ως μηχανές. Έτσι θα πρέπει να γίνουμε και συμπεριφερθούμε και εμείς; Πού ζούμε στο μεσαίωνα; Ο μεσαίωνας που ήρθε στο μυαλό όταν έγινα μάρτυρας ενός επεισοδίου μεταξύ ενός “πονηρού” αστυνομικού και κάποιων αλλοεθνών που πουλούσαν το εμπόρευσμά τους και άρχισε να τους κτυπά.

Ας ανοίξουμε τις πύλες τις πατρίδας μας για τους ξένους, παίρνοντας όμως τα κατάλληλα μέτρα. Διότι αν φτάσουμε στο άλλο άκρο και επιτρέψουμε την είσοδο σε όλους, θα φτάσουμε σε αντίθετα αποτελέσματα. Μέτρον άριστον και ας βρούμε τη χρυσή τομή για να μη δημιουργούνται φυλετικοί ρατσισμοί.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λουκιανός Κοροβέσης.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ (Β΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, χωρίς να προσπαθήσω να προκαλέσω συναισθηματική φόρτιση με βαριά και στερεότυπα συνθήματα, θα υποστηρίξω την άποψη της αποποινικοποίησης των μαλακών ναρκωτικών, με μία όμως διαφοροποίηση. Την παράλληλη ενημέρωση των χρηστών για τα αρνητικά αποτελέσματα στην ψυχολογική και σωματική τους ευρυθμία.

Θα πρέπει το άτομο που θα χρησιμοποιήσει αυτές τις ουσίες να ξέρει ότι μπορεί να τον οδηγήσουν στον εθισμό και στην καταστροφή της ζωής του. Στην Ολλανδία, που τα μαλακά ναρκωτικά πωλούνται ελεύθερα, έχει παρουσιαστεί μείωση των χρηστών των σκληρών ναρκωτικών, τα μαλακά ναρκωτικά, όμως, έχουν μεγαλύτερη διάδοση.

Πρέπει να υπάρχει ένα όριο ηλικίας για τη χρήση των ουσιών αυτών, γιατί εάν κάποιος αρχίσει από μικρός τη χρήση των μαλακών ναρκωτικών, αργότερα θα κατακυλίσει και στα σκληρά.

Η λεγόμενη προοδευτική, αλλά ουσιαστικά βαρέως συντηρητική κοινωνία μας, αντιμετωπίζει τους ναρκομανείς ως αλήτες. Η ίδια η κοινωνία εθελουφλεί μπροστά σε πιο βαρείς εθισμούς, όπως το αλκοόλ. Μία τελευταία έρευνα Έλληνα καθηγητή, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, έδειξε ότι το αλκοόλ ευθύνεται εμμέσως για περισσότερους θανάτους, προκαλεί μεγαλύτερο εθισμό από τα ναρκωτικά και είναι κάτι που δεν εγκαταλείπεται. Μην κατηγορούμε, λοιπόν, τα ναρκωτικά, όταν υπάρχουν άλλα νόμιμα ναρκωτικά που μπορεί να δημιουργούν μεγαλύτερα προβλήματα, ως αφανής εχθρός, από την καραμέλα του μόνιμου εχθρού των νέων.

Σε μία Ελλάδα, εξευρωπαϊσμένη πια, πιστεύω πως πρέπει να εγκαταληφθεί η αντίληψη περί ελληνικής πραγματικότητας. Η Ελλάδα που ακροβατεί ανάμεσα σε μία Ευρώπη και σε μία πιο ανατολική παράδοση, πρέπει κάπου να κατά-

σταλάξει. Έτσι, μπορεί τελικά να επικρατήσει και η ευαγγελική επιταγή “ως εν ουρανών και επί της γης”.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Μπεσίνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΣΙΝΑΣ (Νομός Ημαθίας): Με θλίψη μου διαπίστωσα, πριν από μερικές εβδομάδες, πως τα ιδιωτικά κανάλια και πάνω από όλα οι δημοσιογράφοι που εργάζονται σε αυτά, δεν γνώριζαν που βρίσκεται ο Νομός Ημαθίας, η Βέροια και η Αλεξάνδρεια. Το πρόβλημα της αδιαφορίας του κράτους για την επαρχία, δεν αφορά μόνο τους Έλληνες πολίτες της επαρχίας, αλλά και τους Αθηναίους πολίτες. Οι άνθρωποι της επαρχίας είναι οι αιμοδοτές των μεγάλων πόλεων. Ελλάδα δεν είναι ούτε η Αθήνα, ούτε ο Πειραιάς, ούτε η Θεσσαλονίκη. Ελλάδα είναι το Καστελόριζο, το Διδυμότειχο και οι Παξοί. Έλληνες είμαστε και εμείς οι Μακεδόνες που αγωνιζόμαστε όπως και εσείς. Δεν πρέπει να νομίζουν οι Αθηναίοι ότι είναι ανώτεροι από τους υπόλοιπους πολίτες. Μπορεί, βέβαια, να είναι πιο μορφωμένοι, αλλά σίγουρα δεν είναι περισσότερο άνθρωποι από εμάς. Όλοι είμαστε ίσοι, είτε είμαστε άνδρες είτε γυναίκες είτε μεγάλοι είτε μικροί. Για αυτό πρέπει να δώσουν, οι Αθηναίοι πολίτες και οι βουλευτές της Αθήνας, μεγαλύτερη σημασία στα προβλήματα της επαρχίας, γιατί και αν μικρώνει η Ελλάδα στο μέγεθός της, η Αθήνα τότε θα πνιγεί στο “κλεινόν άστυ”.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Οικονόμου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Νομός Κιουλάδων): Θα ήθελα να ξεκινήσω με το θέμα των ναρκωτικών. Σε άλλες χώρες, όπως στην Ολλανδία, πιστεύουν ότι η αποποινικοποίηση θα προκαλέσει την κοινή αρχή πως “ό,τι δεν είναι απαγορευμένο, δεν το δοκιμάζουμε”. Τι γίνεται, όμως, με το τσιγάρο που είναι επιτρεπτό; Το 60% περίπου των Ελλήνων καπνίζει. Επειδή ζω σε τουριστικό νησί, βλέπω τη συμπεριφορά π.χ. των Ολλανδών και ειδικά αργά το βράδυ! Αυτό, βέβαια, δημιουργεί την κατάπτωση των ηθών και είναι κάτι που το βλέπουμε και στην ιστορία. Στην περίοδο της αποικιοκρατίας π.χ. οι Βρετανοί πούλαγαν το χασίς ως “ευγενές μέταλλο” στην Κίνα.

Δεν νομίζω ότι είναι σωστή η πρόταση να δίδονται δωρεάν τα ναρκωτικά στα ιατρεία. Οι γιατροί είναι σίγουρα άσπιλοι. Δεν το πιστεύω, ήδη χρηματίζονται.

Επίσης, το ότι δε δίνουμε σημασία στους φτωχούς, πιστεύω ότι είναι παγκόσμιο φαινόμενο και δεν συναντιέται μόνο στη χώρα μας. Αυτό υπήρχε ανέκαθεν. Στο μεσαίωνα ειδικά η κατάσταση ήταν χειρότερη. Στην αρχαιότητα ακόμη βλέπουμε ότι ζούσαν μόνο με τις επιχορηγήσεις π.χ. ο αδύναμος του Λυσία. Πιστεύω πως ούτε και η Εκκλησία θα μπορούσε να τους βοηθήσει όλους αυτούς, διότι μπορεί να έχει κάποια μεγάλη περιουσία, δεν είναι όμως απεριόριστη. Θα μπορούσαμε, όμως, να τους χρησιμοποιήσουμε ως εργατικό δυναμικό

και έτσι να μην εισάγουμε οικονομικούς μετανάστες. Θα μπορούσαμε π.χ. να τους στείλουμε στην επαρχία για να την βοηθήσουν να αναπτυχθεί. Γιατί να πεθαίνει η επαρχία, όταν μπορούμε να στείλουμε τους άνεργους και τους φτωχούς που συσσωρεύονται στην πόλη; Θα μπορούσαμε να τους στείλουμε εκεί και να αναπτυχθούν και οι περιοχές και το βιοτικό τους επίπεδο. Το ίδιο έκαναν, άλλωστε, και οι αρχαίοι με τις αποικίες.

Η Ελλάδα είναι αναπτυσσόμενο και όχι αναπτυγμένο κράτος. Δεν πρέπει να διώχνουμε μόνο τους μετανάστες, αλλά και να τους εκμεταλλευόμαστε με όλη τη σημασία της λέξης. Η Γερμανία π.χ. μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο δέχθηκε πολλές εθνότητες για την αναστήλωσή της. Οι Γερμανοί, όμως, ακόμα και μετά από 50 χρόνια παραμένουν κυρίαρχοι. Άρα δεν είναι σίγουρο ότι εμείς θα γίνουμε υπόδουλοί τους. Έχει αυξηθεί, όντως, η εγκληματικότητα από τη δεύτερη γενιά των μεταναστών, γιατί η ημιμάθεια τους προκαλεί τέτοιου είδους τάσεις.

Θέλω να διορθώσω κάτι που ακούστηκε προηγουμένως. Η χώρα μας δεν παίρνει δάνεια, αλλά πακέτα οικονομικής βοήθειας και βέβαια είναι χρήματα, που δεν τα χρωστάμε.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι η άμεση δημοκρατία δεν θα γίνει από τη μία μέρα στην άλλη. Αυτό είναι αδύνατον. Αυτό θα γίνει με την παιδεία σιγά - σιγά και θα μας βοηθήσει και η σύγχρονη τεχνολογία.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαριάννα Τσίχλη.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΣΙΧΛΗ (Α΄ Πειραιά): Κατ’ αρχήν θέλω να πω ότι ο μεγαλύτερος μύθος που υπάρχει σε σχέση με τα ναρκωτικά είναι ότι, όσοι αρχίζουν με τα ελαφρά ναρκωτικά, οδηγούνται στα σκληρά. Πριν τέσσερα χρόνια περίπου έγινε μία έρευνα σε Πανεπιστήμιο του Σίδνεϋ και απέδειξε ότι το 3% αυτών που ήταν χρήστες κάνναβης δοκίμασαν ή πέρασαν στην ηρωΐνη. Είναι ένα πάρα πολύ μικρό ποσοστό.

Το όλο ζήτημα με την κάνναβη είναι παρανοϊκό. Ξεκίνησε από το ρατσισμό στο Μεξικό, από τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους προς τους ντόπιους. Πιστεύω, επίσης, το απαγορευμένο είναι σίγουρα κάτι που έλκει τη νεολαία και σε αυτή την ηλικία θέλουμε να γνωρίζουμε πράγματα παραπάνω. Πέρα από όλα αυτά, η κάνναβη είναι κάτι που αποδεδειγμένα δεν είναι παθογόνο. Δεν προκαλεί ούτε καν σωματική εξάρτηση. Προκαλεί μόνο ψυχολογική εξάρτηση. Είναι πολύ λιγότερο παθογόνα από τη νικοτίνη και το αλκοόλ. Με ποια λογική διατίθενται αυτά ελεύθερα και δεν διατίθεται η κάνναβη;

Για τους φιλόσοφους και τους γιατρούς της αρχαιότητας ήταν μία από τις κορυφαίες θεραπευτικές ουσίες. Δεν μπορούμε να γυρίζουμε στο σκοταδισμό και να εμμένουμε στους μύθους. Πιστεύω ότι, εάν πληροφορηθούμε και δούμε την αλήθεια πίσω από τα μέσα και από αυτά που έχουν προβλη-

θεί και μας έχουν επηρεάσει, θα φανεί ότι μια διαφορετική πολιτική και όχι πολιτική καταστολής θα βοηθούσε.

Όσον αφορά στην αθηναϊκή δημοκρατία, ως πρότυπο, σίγουρα για την εποχή της ήταν ένα επίτευγμα. Αλλά δε μπορούμε να τη θεωρήσουμε ως πρότυπο για τη σημερινή κοινωνία. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν μία δημοκρατία “ελίτ”. Ενώ οι γυναίκες ήταν κλεισμένες στα σπίτια τους, στην “τυραννική” Σπάρτη, οι γυναίκες είχαν περισσότερα δικαιώματα και ελευθερίες, ίσα με αυτά των ανδρών. Οι δούλοι δεν είχαν κανένα δικαίωμα στην αρχαία Αθήνα και αντιμετωπίζονταν σαν ζώα. Ακόμη και ο ριζοσπαστικός θα λέγαμε Αριστοφάνης, στην κωμωδία του “Εκκλησιάζουσες” είχε δώσει στις γυναίκες την εξουσία, αλλά οι δούλοι παρέμεναν εκεί που ήταν. Πώς επομένως μπορούμε να μιλάμε για πρότυπο δημοκρατίας, όταν ένα μεγάλο ποσοστό του αθηναϊκού λαού δεν είχε όχι μόνο ισηγορία και ισονομία, αλλά ούτε καν δικαίωμα έκφρασης; Για την εποχή της η αθηναϊκή δημοκρατία ήταν, πραγματικά, ένα βήμα μπροστά. Όμως στη δική μας, το να λέμε και μόνο κάτι τέτοιο είναι οπισθοδρόμηση. Από την άλλη, μια άμεση δημοκρατία, όπως στην αρχαία Αθήνα, είναι ουτοπική για μια χώρα με 10 εκατομμύρια κατοίκους, θα επικρατούσε χάος. Η δημοκρατία, όμως, εκλεγμένων αντιπροσώπων είναι το καλύτερο, κατά τη γνώμη μου, που μπορούμε να κάνουμε.

Όσον αφορά στο ρατσισμό, πιστεύω ότι το ποσοστό είναι πολύ μικρό. Αλλά, ίσως, να μη μπορούμε να αποφύγουμε να είμαστε ρατσιστές ως ένα σημείο, επειδή τα μέσα προβάλλουν τους λαθρομετανάστες ως τους μόνους ανθρώπους που είναι κατακριτέοι για την εγκληματικότητα σήμερα. Δηλαδή, θα βγούμε και θα πούμε ότι από τότε που ήρθαν οι Αλβανοί άρχισαν να γίνονται εγκλήματα, ενώ πριν όλα ήταν όμορφα και ωραία; Το ότι τους δίνουμε εργασία είναι καθαρά θέμα προσωπικών συμφερόντων. Γιατί οι λαθρομετανάστες, επειδή μας έχουν ανάγκη, παίρνουν μεροκάματα που είναι τα μισά ή το 1/3 αυτών των Ελλήνων, οπότε εμείς οι ίδιοι τους οδηγούμε στο να μας φέρονται άσχημα, τους ωθούμε στην εγκληματικότητα, και να μας μισήσουν, και είμαστε η αιτία για την ημιμάθεια της δεύτερης γενιάς τους. Και είναι φυσικό ο εκμεταλλευόμενος να μισεί τον εκμεταλλευτή του.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα πρέπει να σας πω ότι το ζήτημα των ναρκωτικών δεν είναι αρμοδιότητα της δικής μας επιτροπής. Είναι μόνο το δικαστικό, αν θέλετε, κομμάτι αρμοδιότητα της Επιτροπής μας. Να περιοριστούμε στα θέματα που αφορούν την Επιτροπή μας.

Τολόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Αγαλιανός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΑΛΙΑΝΟΣ (Νομός Ηλείας): Με αφορμή κάποιες απόψεις που ακούστηκαν για πλήρη εκμετάλλευση των μεταναστών, θα διαβάσω ένα σχετικό κείμενο, που είναι μια προσπάθεια ενημέρωσης του κόσμου.

“Αν ήμουν Αλβανός μετανάστης θα είχα μεγαλώσει δουλεύοντας τη γη σε ένα καταπιεστικό καθεστώς, χωρίς τηλεοράσεις, αυτοκίνητα, ούτε καν ψυγεία. Όταν τα πράγματα άλλαξαν ήμουν ελεύθερος να γίνω πλούσιος. Πρώτα όμως θα έπρεπε να επιβιώσω. Αλλά στη χώρα μου δουλειά δεν υπήρχε. Στην Ελλάδα ήμουν χρήσιμος για να κατασκευάσω φθηνά τα μεγάλα έργα της, για να δώσω στον κάθε μικροεπαγγελματία την κάθε ικανοποίηση να είναι αφεντικό και τελικά να βάλω τη χώρα στην ΟΝΕ, ό,τι αυτό και αν σημαίνει. Όταν θα ερχόμουν στην Ελλάδα θα είχα δύο επιλογές. Να δουλέψω στις σκληρότερες δουλειές, να πληρώνομαι λιγότερο από το μισό του κατώτερου μισθού ενός Έλληνα, χωρίς ασφάλιση, ωράριο και κάθε εργατικό δικαίωμα. Θα αντιμετώπιζα καθημερινούς εξευτελισμούς και θα ήμουν αποκλεισμένος από κάθε κοινωνική συναναστροφή με Έλληνες. Πιθανόν οι φίλοι μου ή οι αδελφοί μου να πουλιόντουσαν σε καλοζωισμένους αλλά σεξουαλικά στερημένους μικροαστούς. Θα κινδύνευα με απέλαση ανά πάσα στιγμή, όπως το 1994 που απελάθηκαν χιλιάδες Αλβανοί, εργάτες γης, απλήρωτοι που είχαν δουλέψει για μήνες στα χωράφια.

Θα μπορούσα όμως να το δω διαφορετικά. Όχι, δε θα δουλεύω 12 ώρες στα χωράφια για να παίξετε μπαμπούτι στα καφενεία με τον ιδρώτα μου, θα σηκώσω το τραπέζι, δε θα χτίζω για ψίχουλα τα πολυτελή εξοχικά σας, θα μπουκάρω και θα σας κλέψω μέχρι και τα μαχαιροπήρουνα, γιατί εγώ δεν έχω ούτε καλύβα. Δε θα σας αφήσω να παίξετε σκοποβολή επάνω μου επειδή έκοψα ένα φρούτο. Ξέρω και εγώ να κρατάω όπλα και με αυτά θα φάω όλο το μανάβικο. Έτσι και αλλιώς, για σας είμαι αναλώσιμος, είτε λέω συνέχεια “ναι αφεντικό” είτε “ψηλά τα χέρια”. Για σας όλοι οι Αλβανοί θέλουν κρέμασμα. Αν θέλετε σκλάβους πρέπει πρώτα να πολεμήσετε. Σταματήστε να μυζοκλαίτε στα κανάλια και την αστυνομία. Χωρίς εμάς δεν θα είχατε τίποτε να σας κλέψουν. Ευτυχώς, δεν είμαι Αλβανός μετανάστης, έχω μπλε δελτίο ταυτότητας, δουλεύω με ωράριο, θα έχω νόμιμο μισθό, δώρα, επίδομα αδειάς, ασφάλιση και δεν θα ακούω τις σφαίρες να σφυρίζουν δίπλα μου. Αν όμως πάει κάτι στραβά και βρεθώ να παλεύω για επιβίωση σε μια χώρα εχθρική όσο η Ελλάδα, ξέρω καλά τι θα κάνω, θα γίνω ο χειρότερος εφιάλης της ιδιοκτησίας και όσον την προσκυνάτε, από επιλογή.”

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κλείνοντας την πρώτη συνεδρίαση, σας ευχαριστώ για τη συμμετοχή σας. Η επόμενη συνεδρίαση αύριο το απόγευμα και ώρα 5.30' μ. μ.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 13.05' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ